

[1979 ஏப்ரல் 11]

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்திருவேற்காடு நகரியம் அமைத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட அரசினர் தனித் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 4-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவினையொட்டி, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சியிலே, ஒன்றியத்திலே திருவேற்காடு, வீரராகவபுரம், சுந்தரசோழவரம் ஊராட்சிகள் மற்றும் வில்லிவாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்” என்ன கோலடி, அயனம்பாக்கம், நூம்பல் ஊராட்சிகள், அடையாளம் பட்டு ஊராட்சியிலுள்ள பெருமாளகரம், வருவாய் கிராமம் ஆகியவை அடங்கிய நிறுவனக் காலனியாக இருக்கிற பகுதியை ஒரு நகரியமாக அறிவிப்பதென அவை தீர்மானிக்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(8) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 9-மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 11. மாவட்ட நிர்வாகம்.—தொடர்ச்சி,

*திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், மாவட்ட நிர்வாகம் இந்த மானியங்களைக் குறித்து மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் மாவட்ட நிர்வாகத்தை முதலில் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றவர்கள் தொகுதிகளிலே பணியாற்றுகிறபோது ஏற்படுகிற பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அபிவிருத்தி வேலைகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு வாய்ப்பு தரக்கூடிய ஒரு அமைப்பாக மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் இருக்கிறது. இந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று சொன்னால், அது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

மாதிரி செயல்படுகிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களில் 3 மாதத் திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களில் 2 மாதத் திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரை, 1 மாதம், 2 மாதம் 3 மாதம் கூட இல்லாமல், எப்பொழுது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விரும்புகிறாரோ அப்பொழுது கூடக்கூடிய நிலைமையில்தான் அங்கு அது இருக்கிறது. இந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற கூட்டங்களில் வந்து கலந்துக் கொள்ளக் கூடிய அதிகாரிகள் அங்கு எழுப்பக் கூடிய பிரச்சினைகளுக்கு உரிய கவனம் செலுத்தி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு சரியான முறையில் ஒத்துழைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதில்லை.

குறிப்பாக இந்தக் கால கட்டத்தில் மின்சாரத்துறை சம்பந்தமாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. தொழில்கள், சம்பந்தமாகவும் பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. இந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற கூட்டத்திற்கு மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் வருவது கிடையாது. சில சமயங்களில் செக்ஷன் ஆபீசர்களைக் கூட அனுப்பி விடுகிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மின்சார இலாகாவில் எஸ். ஈ. இருக்கிறார்கள். கூட்டத்திற்கு அவர்தான் வரவேண்டும். ஆனால் வருவது கிடையாது.

அது போல் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் வருவது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் தேவை இல்லை என்று கருதப்பட்டாலும், அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரிகள் கலந்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம், அது பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் பல்வேறு தீர்மானங்களை கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் அனேகமாக 20, 30 வருகின்றன. அந்தத் தீர்மானங்களை எல்லாம் ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாக கடகடவென்று படித்துவிட்டு, அதிகாரிகளுடைய முடிவையும் சொல்லி அப்படியே முடித்து விடுகிறார்கள். அதிலே ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படக்கூடிய தீர்மானங்கள் இருக்கலாம் நிறைவேற்றப்படாததும் இருக்கலாம். எல்லா தீர்மானங்களையும் அரசு எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களும் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படுவது இல்லை. இப்படி இந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் என்று சொல்லப்படுகிற அமைப்பு ஒரு சடங்கை நடத்துவது போன்ற நிலைமையில் நடந்து வருகிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சீரியஸாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1979 ஏப்ரல் 11]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சென்னப்பநாயக்கன்பாளையத்தையும், நடுவீரப் பட்டியையும் இணைப்பதற்காக ஒரு பாலம் அமைக்கும் கோரிக்கையை பல ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பே, 1960-62 காலத்திலிருந்தே, வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் அந்தப் பகுதி மக்கள். அது பல்வேறு கால கட்டங்களில் எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. மழை காலங்களில் அந்த ஓடையில் வெள்ளம் வந்துவிடும். அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற மக்கள் இந்தப் பக்கம் வர முடியாது. இந்தப் பக்கம் இருக்கிற மக்கள் அந்தப் பக்கம் போக முடியாது. இந்த மாதிரி சூழ்நிலையில் பல நாட்களுக்கு அந்த மக்கள் ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வாங்கிச் செல்வதற்குக் கூட முடியாத நிலைமைக்கு அந்த மக்கள் ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நடுவீரன்பட்டு மக்கள் கடைத் தெருவிற்கு வரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் அவசியமான சாமான்களை வாங்குவதற்குக் கூட, சென்னப்ப நாயக்கன் பாளையத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். அதனால் தான் அந்த ஓடையின் மேல் இணைப்புப் பாலம் அமைக்கும் கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது.

நான் கடந்த முறை சட்டமன்ற உறுப்பினனாக இருந்த நேரத்தில் கோரிக்கை வைத்து, தீர்மானம் கொடுத்து, 1967-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 27-ம் நாளில் நடைபெற்ற மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் அது நிறைவேற்றப்பட்டு, சரும்பு செஸ் நிதியின் கீழ் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கு 3 லட்ச ரூபாய் மதிப்பீடு போடப்பட்டது. அது குறித்து தொடர்ந்து நான் 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 20-ம் நாளன்றைக்கு இருந்த பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி, அந்தத் துறையில் இருந்து எனக்கு 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16-ம் நாளில் பதில் வந்தது.

'The construction of Bridge over channel connecting Naduveerappattu and Channappanaikenpalayam has been included in the priority list of road works relating to the E.I.D. Parry Ltd., Nellikuppam, approved by the Government'. அந்த ஆண்டிலே முடியாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டிலே எடுத்துச் செய்வதாகச் சொல்லி, இதுவரையிலும் தொடர்ந்து அதிலே எந்தக் காரியமும் நடைபெற வில்லை. பிறகு 11 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, இந்த சட்டமன்றத்திற்கு நான் மீண்டும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த பிறகு, மீண்டும் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து, அதுவும் 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 25-ம் தேதியில் நடைபெற்ற மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் வேறு விதமான ஆலோசனை கொடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. முன்பு சொன்னதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். இப்போது என்ன சொன்னார்கள் என்றால், 'அந்த இடத்தில் பாலம் கட்டும் வேலை மிகவும் அவசியம் என்றும், இந்த வேலைக்குத்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

தோராயமாக ரூ. 5.75 லட்சம் செலவாகும் என்றும், இது எந்தவிதமான ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட திட்டத்திலும் சேர்க்கப்படவில்லை என்றும், எனவே பகுதி 2—அரசு சாலைகள் திட்டத்தின் கீழ் முதல் கட்டமாக சிபாரிசு செய்யலாம் என்றும், அந்த இடத்தில் பாலம் அமைக்கப்பட்டால், மேற்கண்ட சாலையில் பஸ் போக்குவரத்து ஏற்பட மிகவும் ஏதுவாக இருக்கும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டு சிபாரிசு செய்யப்பட்டது.

ஆனால் இப்போது என்ன பதில் வந்து இருக்கிறது என்றால், அதனால் எந்த விதமான பயன் கிடையாது. ஆகவே, தேவை இல்லை என்று நிராகரித்து விட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோரிக்கை மட்டுமல்ல, நீண்டகாலமாக அதுவும் 1967-லேயே மாவட்ட அபிவிருத்தி கூட்டத்தில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்பட்டு, அதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பின்னர் அது தொடங்கப்படவில்லை. ஆகவே, நான் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, இப்படி சிபாரிசு செய்த பிறகும் என்ன பதில் வந்தது என்றால் அரசாங்கத்திலிருந்து வந்த கடிதத்தை எனக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுப்பியுள்ளார். 'பார்வையில் கண்டுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி சென்னப்பநாயக்கன்பாளையத்திற்கும், நடுவீரன்பட்டுக்கும் இடையிலுள்ள நரியன் ஓடை மீது பாலம் அமைப்பதால் கரும்பு கொண்டு செல்வதற்கு அதிக பயன் இராது என்று அரசு கருதுவதால், மேற்படி சாலை பணியை எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என தென்னாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.' இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் எழுப்பப்பட்டு, ஏகமனதாக தீர்மானம் போடப்பட்டு, அரசுக்கு அனுப்பி, அரசும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு இணைப்புப் பாலம் பல முறை தீர்மானம் போட்டு, பல முறை வற்புறுத்தியும் வந்த பிறகு, இத்தகைய பதில் வருகிறது என்று சொன்னால், அந்த மன்றம் சம்பிரதாயமாக, சடங்குகளுக்காக, தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றும் ஒரு அமைப்பாக மாறி விட்டது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த சென்னப்ப நாயக்கன்பாளையத்தையும், நடுவீரன்பட்டியையும் இணைக்கும் வகையில் நரியன் ஓடைமீது பாலம் நிச்சயமாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில், பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கும் ஒரு நிலைமையை அரசு செய்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை நல்ல வகையில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரிசனவெல்பேர் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில், ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தார் இருக்கவேண்டும் என்பது

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [2979 ஏப்ரல் 11]

என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் அங்கே 3 தாலுக்கா விற்கு—கடலூர், சிதம்பரம், பண்ணாட்டி ஆகிய 3 தாலுக்கா விற்கும் ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தார் இருப்பதால், பல்வேறு பிரச்சினைகள் அரிசன் சம்மந்தமாக வருபவை நிலுவையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த 3 வட்டங்களைக் குறைத்து, 2 வட்டத்திற்கு ஒருவர் என்றாவது இருந்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருத்துறையூர் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கும் கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது தெரியும். அப்படி இருந்தும், இதுவரையில் அரசாங்க புறம்போக்கு நிலத்தை அரசாங்கப் பள்ளிக்கு அசைன் செய்து கொடுப்பதிலே எவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

அதேமாதிரியாக, சிதம்பரத்தில் பூச்சிமருந்து தெளிக்கப் பட்டது. அது எப்போதோ தெளிக்கப்பட்டது. அதற்கான பாக்கியைக் கட்டிவிட்டால்தான் அறுவடையில் கைவைக்கலாம் என்று மாவட்ட அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். அது சரியல்ல என்பதைத் தெவித்துக்கொள்கிறேன்.

புதுப்பேட்டையில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்கள் புறம்போக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கேட்கின்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடியிருக்கிற இடத்தில் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம். அது அரசு புறம்போக்கு நிலமாக இருக்கிற காரணத்தால் உடனடியாக அதிலே கவனம் செலுத்தி, பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட தலைமையிடங்களில் அரசின் பொது விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. கைத்தறி விழா இங்கே நடக்கிறது. அதைபோல முக்கியமான பல விழாக்கள் தலைமையிடங்களில் நடைபெறுகின்றன. முன்பிருந்த நடைமுறை என்னவென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல; பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைக் கொண்டு, அந்த விழாவிலே பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இருந்தது. இப்போது அப்படிப்பட்ட நடைமுறை இல்லை. உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கடலூரில் கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் இப்படிப்பட்ட கைத்தறி வார விழா அரசின் சார்பாக நடத்தப்படுகிறது. ஆளும் கட்சியினர், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளு

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

மன்ற உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்களே தவிர மற்றக் கட்சியினர் அல்லது மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படுவது கிடையாது. இன்விடேஷன் வரலாம். அது வேறு. ஆனால் அந்த விழாக்களிலே பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லை. அது சரியல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் பி.டி.ஓ. ஆபீசில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு தனி அறை இருக்க வேண்டும் என்றும் அங்கே தனி அறை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தரவும் சென்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு அறை நான் சார்ந்திருக்கின்ற தொகுதியில் இருக்கிற இரண்டு ஒன்றியங்களிலும் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஒன்றியங்கள் கடலூர் ஒன்றியம், அண்ணாகிராம ஒன்றியம் இருக்கின்றன. இரண்டிலும் தனி அறை கிடையாது. அங்கு போய் பி.டி.ஓ. ஆபீசில்தான் உட்கார் வேண்டும். இரண்டுபேரும் சேர்ந்து அங்கே பிரச்சினைகளை விவாதிக்கலாம் என்றாலும் பி.டி.ஓ. பற்றி வருகின்ற புசார்களைப்பற்றி விவாதிக்க, அவர் முன்னாலே அதைப்பற்றி பேசுவது மக்களுக்கு சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லா இடங்களிலிலும் தனி அறைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தலைமையிட பணியாளர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்று சொல்லும்போது சட்டமன்றத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற செக்ரெட்டேரியேட் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். அங்கே இட நெருக்கடி தரங்க முடியவில்லை. ஒருவர்மேல் ஒருவர் இடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பைல் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று நெருக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. புதிய கட்டடம், 10 மாடி கட்டடம் கட்டிய பிறகும் இந்த நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய பணியாளர்கள் தொடர்ந்து இந்தக் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் சாலாகாலத்திற்கு வருவதற்கு பஸ் போக்கு வரத்து பாஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இட நெருக்கடியின் காரணமாகவோ அல்லது 'ரெட்.டேப்பிசம்' என்று சொல்வார்களே அந்தக் காரணமாகவோ என்னவோ பைல்கள் நகருவதில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பைல்கள் நகராமல் இருப்பதற்கு இட நெருக்கடியா அல்லது அதிகாரிகளுக்கு மனம் இல்லாததா என்று பார்த்து, உடனடியாக பைல்கள் டிஸ்போஸ் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1979 ஏப்ரல் 11]

அதிகாரிகளில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு பிரச்சினையை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ கிளப்பினால் அதை சீரியசாக கவனித்து உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற முறை 1967-68 ஆம் ஆண்டில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினையானது அது. உறையூரில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. ஃபேமிலி பிளானிங் சென்டர் ஒன்று அங்கே கட்ட வேண்டும். அருகாமையில் தனியார் நிலம் இருக்கிறது. அந்த தனியார் நிலத்திற்கு சர்க்கார் புறம்போக்கு அல்லது பஞ்சாயத்துப் புறம்போக்கு நிலத்தை எக்ஸ்சேஞ்ச் செய்துவிட்டால் வசதியாக இருக்கும். ஆர்.டி.ஓ.வும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அதற்காக ரெவின்யூ போர்டுக்கு எழுதியிருந்தார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ போர்டு அதை நிராகரித்து விட்டது. அது சம்மந்தமாக மீண்டும் ம. ஆர். ஓ. அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நாலும் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு அது குறித்து ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கு ரெவின்யூ இலாகா ஹெல்த் டிபார்ட்மென்டுக்கு அனுப்பியிருப்பதாக பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அது ஹெல்த் டிபார்ட்மென்டிலிருந்து ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே காலம் கடத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே சுகாதார மானியத்தின்போது சுகாதார இலாகாவைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் இல்லை என்று கூறப்பட்டது. அலுவலர்களுக்கு பிரதம சுகாதார நிலையத்திற்கு மட்டுமல்ல; மருத்துவ மனைகளில் பணிபுரிபவர்களுக்கும் வீடுகள் சட்டித்தரவேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்களால் இங்கே கூறப்பட்டது. இந்த பிரச்சினைக்கு மட்டுமல்ல; இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு எல்லாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நடைபெறுகின்றவற்றைப் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களால் எழுப்பப்படுகின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணப்படாததால், எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறுவதை கவனிப்பதில்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சரியாக செயல்படுவதில்லை என்று ஆளும் கட்சியினர்களால் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது.

அதற்கு ஒரு உதாரணம் கூட என்னால் சொல்ல முடியும். கடந்த 2-ம் தேதி அன்று நெல்லிக்குப்பதிலே ஆளும் கட்சியை சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டது. அது ஆளும் கட்சியின் அரசாங்க பொதுக் கூட்டம். அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட மதிப்பிற்குரிய அருமை நண்பர் கடலூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஹிலால் பேசி இருக்கிறார், அவர் என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத்துத்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் அவர் பேசும்போது “கடலூர், நெல்லிக்குப்பம் இரண்டு தொகுதிகளையும் சேர்த்து நான் என்னுடைய இரண்டு கண்களைப் போலப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். பிரச்சினைகளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்டு வருகின்றபோது அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் அதனை உடனடியாக தீர்க்க முன்வராவிட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் நிலை என்ன ஆகும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பிரச்சினைகளை ஊறுகாய்பானையில் போட்டு ஊற வைப்பது போல் போட்டு விடுகின்ற காரணங்களால்தான் இந்த மாதிரி மற்றவர்கள் பேசவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. கடலூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் நண்பர் ஹிலாலுக்கு நெல்லி குப்பம் தொகுதியையும் சேர்த்து பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பை எப்போது கொடுத்தீர்கள் அவ்வாறு மாண்புமிகு திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னால் பரவாயில்லை, அவர் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா தொகுதிக்கும் செல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இரண்டு தொகுதிகளைச் சேர்த்துப் பார்ப்பதாகச் சொல்வது எப்படிச் சரியாகும்?..... (மணியடிக்கப்பட்டது).....

இன்னும் இரண்டொரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். அமைச்சர்கள் சம்பந்தமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் வருகின்றபோது அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளாக வரவேண்டும். அவ்வாறு அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் வந்தால் தான் நல்லது. அப்படி வந்தால் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவரைச் சென்று பார்த்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தரவேண்டும். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இதற்கு மேலே சொல்ல விரும்பவில்லை. சுற்றுப்பயணத்தைப் பொறுத்த வரையில் அமைச்சர்கள் அலுவலகத்தில் நடைபெறக் கூடிய ஒரு சில தவறுகள் தான் இவை. ஆகவே இதனைப் பெரிதாக சொல்ல விரும்பவில்லை. அதாவது சுற்றுப்பயணம் முடிந்துவிட்டபிறகு அமைச்சர் அவர்களுடைய ப்ரோகிராம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அமைச்சர்கள் வருவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிந்தால் அவர்கள் சென்று சந்தித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று சொல்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அடிக்கடி வரவேண்டும் என்று—தொகுதி பற்றிய பிரச்சினைகளுக்காக, தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்காக அல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உட்பட பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது சமீபத்தில் கூட கூறினார்கள். அவரும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று. அப்போதுதான் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நல்லது என்று கூறினார்கள். இந்த

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1979 ஏப்ரல் 11]

மாதிரி நானும் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். கடந்த கட்டத்தில் கூட கூறி இருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் உணர்வைப் புரிந்து கொண்டு அதற்குத் தகுந்தவாறு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக இங்கே இருப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையிலே தான் சொல்கிறேன். அவருக்குப் பலவித வேலைகள் இருக்கலாம். மிகக் கஷ்டமான வேலைகள் எல்லாம் இருக்கிறது என்பதை என்னாலும் உணர முடிகிறது. இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்ப்பதற்கு என்று அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு தொகுதி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை அவரிடம் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநில ஆட்சித் தலைவர் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள். மாநில ஆட்சித் தலைவரை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சட்டமன்றத்திலே உரை நிகழ்த்தும் போதுதான் பார்க்க முடிகிறது. மற்ற நேரங்களில் மாநில ஆட்சித் தலைவரை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்க்க முடியாது. மாநில ஆட்சித் தலைவருக்கென்று இங்கே ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த அறைக்கு அவர் வாரம் ஒரு முறையாவது வரவேண்டும். அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் கிண்டிக்குச் சென்று எல்லோரும் பார்க்க முடியாது. அவசியம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அவரிடம் சில முறையீடுகளைச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இந்த சட்டமன்றத்தில் கூட சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து உறுப்பினர்களின் உணர்ச்சி என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அவருக்கென்று ஒரு மாடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாடத்திலே அவர் என்றென்றைக்கும் அமர்ந்தது கிடையாது. இந்த ஆளுநர் மட்டுமல்ல, எந்த ஆளுநரும் அமர்ந்தது கிடையாது. அவர் அங்கே அமர வேண்டும். பட்ஜெட் கூட்டத்திலாவது அவர் வந்து அங்கே அமர்ந்து முக்கியமான விவாதங்களைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெளியிலே அவர்கள் தங்கும் போது அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் அரசாங்க சுற்றுலா விடுதிகளிலோ அல்லது அரசாங்க விருந்தினர் விடுதிகளிலே தங்கலாம். அதை விடுத்து தனியார் விடுதிகளில் அதாவது தொழிலதிபர்களுடைய விருந்தினர் மாளிகையில் போய் தங்குவது கூடாது. அது மக்களிடையே ஒருவிதமான சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இன்றைக்கு இந்தியா சிமின்ட் கெஸ்ட் ஹவுசில் மாநில அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் போய் தங்குகிறார்கள். ஆகவே அவ்வாறு தனியார் விடுதிகளிலே தங்காமல் அரசினர் விடுதிகளில் தங்குவதற்குரிய முறைகளிலே இந்த அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 11]

*திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாநில தலைமையிடப் பணியாளர்கள் பற்றிய இந்த விவாதத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை நான் கூறிக்கொள்ள முன்வருகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத்தில் பல்வேறு வகையான சங்கங்கள் இருக்கின்றன, எழுந்திருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் அமைச்சர்களையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் பல்வேறு சங்கங்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் உண்டாகி இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-50]

அப்படி சந்திக்கின்ற போது உடனடியாக அந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்கின்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்ற முறையில் அமைச்சர்கள் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். குறிப்பாக, பிரச்சினைகள் எழுந்து கலவரம் ஏற்பட்ட பிறகு, போராட்டம் நடத்தி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, அவையிலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்த பிறகு, அதன் பின்னர் தான் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்ற முறை இன்றைக்குத் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அவையில் தினந்தோறும் இருப்பார்களானால், பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்க முடியும். சில சமயங்களில் அவர்களால் இங்கே இல்லாமல் இருக்க முடியும். என். டி. சி. கூட்டத்திற்காக டெல்லிக்குப் போக வேண்டியிருக்கும். அப்படி இல்லாத நேரங்களைத் தவிர்த்து, மற்ற நேரங்களில் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருப்பார்களானால் உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை கேட்டு, சங்கங்களிலிருந்து வருகின்றவர்களைப் பார்த்து, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை நேரடியாகக் கவனித்து வந்தால், பல்வேறு பிரச்சினைகள் உடனடியாகத் தீர்க்க முடியும், தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என். ஜி. ஓ. போராட்டம் நடக்கிறது. யார் யாரை அழைத்துப் பேசுகிறார்கள். வேறு ஒருவரை அழைத்துப் பேசுவதாகப் பத்திரிகை செய்தி வருகிறது. ஏன் அந்த நிலை வரவேண்டும்? உரியவர்களை முறையாக ஏன் அழைத்துப் பேசக்கூடாது? இந்தச் சங்கத்தின் கோரிக்கைகளை வைக்கின்ற சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசுவதுதான் சரியாக இருக்கும். ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்படுகின்றார்கள். இதே போல் பல்வேறு அமைப்புகளில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நிச்சயமாக உணரவேண்டும். உடனுக்குடன் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகளை மாநில பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 11]

குறிப்பாக தொழிலாளர் பிரச்னை. தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரியத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. நடக்கவில்லை என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. அதன் தலைவர் கே. என். சுந்தரம் அவர்கள், இது பண விஷயமல்ல, இந்த நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கின்ற அவர்களுடைய பழிவாங்கும் தன்மை, சஸ்பென்ஷன், ஊர் மாற்றம், வேலை நீக்கம் என்பதைப்பற்றி அந்த தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அவர்களை அழைத்துப்பேசினால் பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடும். இதிலே ஏன் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது தான் என் கேள்வி.

[மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை]

குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தை மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்ட வேண்டும். அதே போல் மாவட்ட அளவிலே இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூடி மாநில அரசு நிறைவேற்றி இருக்கின்ற சட்டங்களை, நிறைவேற்றுவது பற்றி விவாதிக்கின்ற முறை பற்றி இந்தக் கூட்டத்திலே விவாதிக்க வேண்டும். மாநில சட்டங்களைத் தொகுதி அளவில் எப்படி அமுலாக்குவது என்பதைப் பற்றி அதிகாரிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து பேசுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு தொகுதிக்கு அமைச்சர் வருகிறார். உதாரணமாக திருத்துரைப்பூண்டி, உத்திராபதி தொகுதிக்கு கூட்டுறவு சங்க கட்டிடத்திற்கு ஒரு கல் போடப்படுகிறது. அந்தக் கல்வில் தொகுதி உறுப்பினர் பெயர் விடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்றால் அவர் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கட்டும், ஆளும் கட்சியாக இருக்கட்டும்—ஒரே நிலையில் பார்க்காமல்—எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தால் நிராகரிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, சிவசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு ஜீப் வேண்டும் என்று கேட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 10 மாத காலமாகியும் ஜீப் கொடுக்காமல், ரிப்பேரில் இருக்கிறது என்று பி. டி. ஓ. சொல்கிறார். இப்படி எப்போது கேட்டாலும் ரிப்பேர் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் வருகின்றபோது, அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், எதிர்க் கட்சி, ஆளும் கட்சி என்றில்லாமல், அரசு நிகழ்ச்சிகளில் அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, பேசுகின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இளையாங்குடி தொகுதியில் ஒரு நாள் பூராவும் என் காரிலேயே சிவசாமி அவர்களை அழைத்துச் சென்று வந்திருக்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 11]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நன்றி. எல்லா அமைச்சர்களும் இதை கடைபிடிக்கவேண்டும். பெயர் பலகைகளை திறப்பு விழா நடத்துகின்ற போது அங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பெயர்களை போடாமல் இருப்பது முறையல்ல. சில இடங்களில் கொத்தனாரைக்கொண்டே திறப்புவிழா நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இணைத்துக் கொள்வதில்லை என்கிற வித்தியாசத்தை எடுத்துச்சொல்வதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாதம் ஒரு முறை கூடவேண்டும். கிராமக் கர்ணீகர்களை எல்லாம் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை எல்லாம் ஏறத்தாழ 25 ஆயிரம் பேர்களை வேலை நீக்கம் செய்யப்போவதாக தெரிகிறது. அப்படி வேலை நீக்கம் செய்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கின்ற திட்டம் ஏதாவது அரசிடம் இருக்கிறதா? கிராஜ்யட்டி, திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா? அப்படி எதுவும் இல்லாதபோது இத்தனை பேர்களையும் வேலை நீக்கம் செய்தால் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆராய வேண்டும்.

அரிசனங்களுடைய நிலத்தைப்பற்றி, அரிசனங்களுடைய முன்னேற்றம் பற்றி அவர்களுக்கு குடிமனை வழங்குவது பற்றி இருக்கக்கூடிய அரிசன நல அதிகாரிகள் இப்போது மூன்று நான்கு தாலுக்காக்களை இணைத்திருப்பது சரியல்ல. மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் திரு. கோவிந்த ராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரிசனங்களுடைய முன்னேற்றத்தைப்பற்றி, குடிமனைகளுக்காக ஆர்ஜிதம் செய்வதிலும் சரி, வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலும் சரி, அவர்களை கலந்து, அந்தத் தொகுதியில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து முறையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக கோட்டூர் ஒன்றியத்திலும் மன்னார்குடி நகராட்சியிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அமைப்புகளில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் இருக்கிறேன். என்றைக்கு நான் ஊரில் இல்லையோ அன்றைய தினம் மன்னார்குடி நகராட்சியிலும், கோட்டூர் ஒன்றியத்திலும் இந்தக் குழு கூடும். சரியான குழு என்றால் சர்வக் கட்சிக் குழுவாக அமைக்கப்பட வேண்டும். கோட்டூரை எடுத்துக்கொண்டால் ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்கள் 7, 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையாக ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் இருப்பதால், அவர்கள் பி.டி.ஓ.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 1]

விடம் ஒருவரை மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோட்டூரில், ராமர் என்கிற ஆசிரியரை பெருமாள் கோவில் நத்தம் என்கிற இடத்திலிருந்து திருநெல்விக்காவல் என்ற ஊருக்கு மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கூட எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லி, அங்கு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய முறையில் நகர்மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, முறையாக உறுப்பினர்களை—சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களை—தேர்தல் வரை, போட்டு அமைக்கப்பட்டால்தான் மக்கள் குறைகளை தீர்க்க முடியும்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோருடைய பிரச்னைகள் என்ன இருந்தாலும், பிரச்னைகளை எழுப்பியவுடனேயே நேரடியாக அரசு கவனம் செலுத்தி அவற்றை களைய—அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளை தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். வாகைக் குளம் பிரச்னை என்ன, அவர்கள் பிரச்னை எழுப்பிய உடனேயே கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளை தவிர்க்க அந்த விவசாயிகளை அழைத்து பேசியிருந்தால், இன்றைக்கு ஐந்து பேர்களின் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்காது. அதை தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை பார்த்துப் பேசிய பிறகு அங்குள்ள மக்கள் சில பிரச்னைகளை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நடவடிக்கைகளை முன்னால் எடுத்து இருந்தால், அங்கு ஐந்து பேர்களுடைய உயிர்களை இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, மக்கள் அளித்த வாக்குகளைப் பெற்று நாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் நாம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்களுடைய பிரச்னைகள் வந்தால் தீர்க்கவேண்டும், தொழிற்சங்கப் பிரச்னைகள், பொதுஜன பிரச்னைகள் இவைகள் எல்லாம் வருகின்ற நேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் உடனடியாக பதில் அனுப்பி அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய தகுந்த நடவடிக்கைகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : சட்டப் பேரவை தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய துறைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். மாநில ஆட்சியைப் பொறுத்த அளவில், அமைச்சர்களும், தலைமைச் செயலாளர்களும், துறை செயலாளர்களும் தான் முழுப் பொறுப்பும் வகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய இந்திய நாடு விடுதலை பெற்ற இந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

றால் அமைச்சர்களும் அவர்களோடு இணைந்திருக்கிற செயலாளர்களும் ஆற்றிய பணிகளும் தான் என்பதை நாம் நினைவுகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் இன்னும் முன்னேறவில்லை. நம்முடைய முன்னேற்றம் இன்னும் சரியாக அமையவில்லை என்று சொன்னாலும், அதற்குரிய பொறுப்புகளை அவர்களே ஏற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12-00]

நான் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதைச் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டி மக்களின் தலை எழுத்தே இந்த அமைச்சர்கள் கையிலேயும், மாநிலச் செயலாளர்களின் கையிலேயும் தான் இருக்கிறது. இன்னும் சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமானால், அமைச்சர் அவை இல்லை என்று சொன்னாலும், இந்த அமைச்சர் அவைப் பணிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் செயலாளர்கள் கையிலே தான், ஆட்சிப் பொறுப்பு இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, முழுப் பொறுப்பையும் இந்தத் தலைமைச் செயலகம் தான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தலைமைச் செயலகத்திலே உள்ளவர்கள் எவ்வளவு தூரம் சுறுசுறுப்பாக, நேர்மையாக செயல்படுகின்றார்களோ, அதன்படி தான் இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் அமையும். ஆனால், இன்றைய நிலையில் பல்வேறு துறையினுடைய இயக்குநர்களாக இருக்கின்றவர்களை விட, அந்தத் துறையின் செயலாளர்களுக்குத் தான் அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாலும், எல்லாம் தலைமைச் செயலகத்துக்கு அனுப்பி ஆகவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் ஏற்பட்ட விளைவு குறித்து நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1965-ல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு கால்வாய் வெட்டப்படவேண்டுமென்பதற்காக பொதுப் பணித் துறையிலே அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப் பெற்று, எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டு, அதை சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியருக்கு அனுப்பினார்கள். சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியர், அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை. காரணம் அந்தத் தொகை ரூ. 50,000-க்கு மேல் இருக்கிறது, அதை சீப் என்ஜினியர் தான் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, சீப் என்ஜினியருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவரிடத்திலே செல்லுகின்றபோது, அவர் இப்போது இருக்கின்ற சட்டப்படி, இதற்கு அரசாங்கம் தான் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதை பொதுப் பணித் துறை செயலாளருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன், அங்கிருந்து ஒப்புதல் வந்தவுடன் செய்து தந்து விடுகிறோம் என்றார். அவ்வாறு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தது 65 ஆம் வருஷத்திலே இப்போது 1979 நடக்கிறது. இப்போது என்ன ஆச்சு?

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 11]

எத்தனையோ பேரிடம் சொல்லியாகி விட்டது. இங்குள்ள செகரட்டரியிடம் சொல்லப் பட்டது. அப்படிச் சொல்லியும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இத்தகையப் பொறுப்பு மட்டும் அந்தத் துறைத் தலைவருக்கு, இயக்குநருக்கு இருக்குமானால் இந்த நேரம் அவ்வேலை நடந்திருக்கும். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி இன்னும் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் எப்படி எந்த தாகச் செய்யலாம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்று மீனளத் துறை, இந்த மீனளத் துறையிலே 200 மீன்பிடிப் படகுகள், கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த போட்டுகளை தொழில் செய்வோருக்கு கொடுப்பதில் மீனளத் துறை விரைந்து செயலாற்ற முடியவில்லை. கேட்டால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 3 டைரக்டர்கள் மாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மாற்றினால், அந்த நிர்வாகம் சரியாக செயல்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டால், அவர் அந்தத் துறையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு சுமார் 6 மாதங்கள் ஆகும். எனவே, இப்படி மூன்று பேர்களை மாற்றினால், எப்படி அந்தத் துறை நன்றாக இயங்க முடியும்.

எல்லாத் துறைகளையும் பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இருக்கட்டும். இதிலே ஒரு குறிப்பை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். டெக்னிகல் டிபார்டுமெண்டுகள் பல இருக்கின்றன. பி.டபிள்யூ. டி., பிஷர்ஸ், மெடிகல், அக்ரிகல்சர், கால் நடை பராமரிப்பு இப்படி பல டெக்னிகல் டிபார்டுமெண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த டெக்னிகல் டிபார்டுமெண்டுகளுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படும் போது, இந்தத் துறையிலே அனுபவம் பெற்றவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டும். இருந்தால் நல்லது. இன்னும் நான் சொல்வேன். நீங்கள் சில அதிகாரிகளுக்கு அரசு ஐ.ஏ.எஸ். தகுதிக்கு சிபாரிசு செய்கிறது. அப்படி கன்பர் செய்கின்றபோது, அந்தத் துறையிலே டெக்னிகல் பட்டதாரிகளாக இருக்கவேண்டும். இப்படி நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மருத்துவத் துறையிலே பட்டப் படிப்புள்ள ஒருவருக்கு, எம். டி. படித்தவருக்கு, ஐ.ஏ.எஸ். பதவி கொடுக்கலாம். அதே போல், மீனளத் துறையிலே மேற்பட்டப் படிப்பு உள்ளவருக்கு ஐ.ஏ.எஸ். கொடுத்து, அந்தத் துறைக்குப் போடலாம். இப்படி டெக்னிகல் அறிவு உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்தால், இன்னும் சுறுசுறுப்பாகவும், வசதியாகவும் செயல்பட முடியும். இதையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உமைசுர்க்கள் பெரும்பாலும் சென்னையிலே வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் போதுமா. இந்த சம்பளத்தை பொறுத்த அளவிலே அவர்களுக்கு டெம்ப்டேஷன் இருக்க கூடாது. கொஞ்சம் தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டும். 1900 ரூபாய் என்றால் ஒரு எம்.எல்.ஏ. கூட

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

சென்னையில் குடித்தனம் நடத்த முடியாது. பொறுப்பிலே உள்ளவர்களுக்கு டெம்ப்டேஷன இல்லாத முறையிலே வசதி செய்து கொடுத்தால் தான், அவர்களாலே செம்மையாக காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, இந்தத் துறையின் கீழ் அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு வருகிறது. அதன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எப்படி இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு இளைஞர், கே. எஸ். ஜார்ஜ் ஸ்டீபன்சன், எம். ஏ. நாகர் கோயிலைச் சேர்ந்தவர். 1977-78-ல் தேர்வுக் குழுவுக்கு பரிட்சை எழுதுவதற்காக மனுப் போட்டிருந்தார்கள். பணத்தைக் கட்டி ஹால் டிக்கட் பெற்ற பின்னர் அவர் தேர்வு எழுதவில்லை. 1971-ல் இருந்து அவர் பி. ஏ. பட்டதாரியாக இருந்தபோதே, 1978 வரை ஆண்டு தோறும் தேர்வு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அவர் தேர்வு செய்யப்படவில்லை. இன்னொரு வேடிக்கை, க்ரூப் 2 செர்வீஸில் தேர்வு வெற்றி பெறுவார். க்ரூப் 1 செர்வீஸ் பரிட்சையில் தேர்வு பெறுவார். ஆனால் க்ரூப் 4 செர்வீஸ் பரிட்சையில் தேறமாட்டார். எந்தப் பரிட்சை எழுதினாலும் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத நிலையில் 1977-78-ம் ஆண்டில் தேர்வுக்காக பணத்தைக் கட்டி விண்ணப் பித்திருந்த போதிலும் தேர்வுக் கழகம் நம்மை வேலைக்கு வைக்கப் போவதில்லை, என்ற எண்ணத்தில் பரிட்சை எழுதாமல் சுமார் இருந்து விட்டார். அப்படிப்பட்டவருக்கு தேர்வாணைக் குழுவாடமிருந்து மார்க் லிஸ்ட் தற்போது வந்திருக்கிறது அவர் எம். ஏ. டபுத்தவர், ஆனால் அவருக்கு அவர் எழுதாத விஞ்ஞானப் பாடத்திற்கு மார்க் போடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு பிணை சேற்றுகளுக்கு ஒரு கோடு பதம் என்பது போல் இவ்வுண்மை அமைந்திருக்கிறது. அங்கு பலவாறு காரியங்கள் நடப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவ்வாறு நான் கேள்விப்படுவது உண்மையாக இருக்கக் கூடாது என்று வரும்படி கிறேன்.

ஒரு இளைஞர் தேர்வு எழுதுவதற்குப் போய் அங்கு வடைத் தாள்களில் முழுவதும் எழுதாது அந்தத் தாள்களைக் கொஞ்சம் கையில் எடுத்துக் கொண்டு போய் வீட்டில் வைத்து எழுதி இரவோடு இரவாக மற்ற விடைத்தாள்களுடன் சேர்த்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இதைமெல்லாம் பார்க்கும் போது அங்கு எதுவும் நடக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

க்ரூப் 1 க்ரூப் 2 செர்வீசுக்கு இண்டர்வியூவுக்குக் கூப்பிடுகிறார்கள். நிறையப் பேர் டிப் டாப்பாக டிரஸ் பண்ணிக் கொண்டு இண்டர்வியூவுக்குப் போகிறார்கள். அங்கு என்ன கேள்வி கேட்கப் படுகிறது என்றால் 'உன்னுடைய மாவட்டம் எது? எது வரை படித்திருக்கிறாய்?' இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்க ஒரு இண்டர்வியூ நடத்த வேண்டுமா? தேர்வுக் குழுவின்

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 11]

மீது நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறார்கள். பணம் இல்லாமல் ஒன்றும் நடக்காது என்ற எண்ணம் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தேர்வாணைக் குழு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படிச் சீரமைத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று அறிஞர்கள், பெரியவர்கள் ஆலோசித்து, நன்றாகச் சீர் தூக்கிப் பார்த்து ஆலோசனை கொடுக்க வேண்டும். தேர்வாணைக் குழுவின் மீது இளைஞர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படச் செய்ய வேண்டும். நீதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு தேர்வுக்கு வரவேண்டும்.

ஐம்பது பேரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக விண்ணப்பங்கள் கோரினால் 50,000 பேர் விண்ணப்பிக்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. 50 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு மேலும் அந்த வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் மீண்டும் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும்.

டாக்டர்கள் நிலையாக்கப்படாமல் எவ்வளவு காலமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஐந்தாண்டுகள், ஏழாண்டுகள் தாற்காலிகமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தேர்வுக் கழகம் தேர்வு செய்யவில்லை. ஆனால் அவர்கள் பாரித்து விடப்பட்டு புதிதாக வந்த ரா கிராஜுவேட்டைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? ஐந்தாண்டுகள் அரசாங்கத்தில் தொண்டாற்றியவர்கள் ரா கிராஜுவேட்டை விட மேலாக இருப்பார்களா? ஏற்கெனவே பணியாற்றியவர்கள் அவ்வளவு பேரையும் எடுத்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை. அந்தத் தேர்வாணைக் குழுவில் இருப்பவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மைனாரிட்டி பிரிவினருக்கு அத்தோவாணைக் கழகத்தில் ரெப்ரஸன்டேஷன் கிடையாது. பல சாதிக்காரர்களுக்கு ரெப்ரஸன்டேஷன் கிடையாது. இதை எல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆழ்ந்து கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு புனரமைப்புச் செய்ய வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். இளைஞர்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். பப்ளிக் செர்வீஸ் கமிஷன், நேர்மையாக, நீதியுடன் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பிறகு உடைய தலையீட்டுக்கு இடம் கிடையாது. அரசியல்வாதிகளின் தலையீட்டுக்கு இடம் கிடையாது. அமைச்சர்களின் தலையீட்டுக்கு இடம் கிடையாது என்ற எண்ணம் வந்து நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். யாருடைய தலையீட்டுக்கும் இடம் இல்லையென்ற எண்ணம் ஏற்படும் வகையில் அதைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட விவரங்களையும் அந்த இளைஞருக்குக் கிடைத்த மதிப்பெண் கார்டையும் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தருகிறேன். கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டு

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

காலத்திற்குள்ளாக தேர்வாணைக் குழுவின் பணிகள் எவ்வாறு நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி ஆராய ஒரு குழு போட்டு ஆராய்ந்தால் நல்லது. இது போன்ற பல உண்மைகள் அரசுக்குக் கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

*திரு. துரை முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்த மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தினைப் பற்றியும் அதனுடைய செயல் முறைத் திட்டங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் அதையே திருப்பித் திருப்பி இங்கே சொல்லவேண்டிய தில்லை. தீர்மானத்தைப் போட்டு அரசுக்கு சிபாரிசு செய்கிற ஒரு அவங்கார பொம்மையாக தான் அது இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே இருப்பதைப் போல் செய்ய வேண்டும். அந்த மன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் இருக்கிறார். அரசாங்கத்தால் நியமிக்கின்ற ஒரு தலைவரையோ அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவரையோ அமைத்து முழு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து செயல்படச் செய்தால் தான் அப்பெருத்தி வேலைகளும் நல்ல முறையிலே நடைபெற்று நாட்டு மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே ஆந்திராவிலே இருப்பதைப் போன்று அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அந்த மன்றத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் தீர்மானத்தைப் போட்டு அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்வதோடு முடிந்து விட்டது என்று நினைக்கிறார்கள். தீர்மானத்தைப் போட்டுவிட்டால் அதிகாரிகள் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றாத அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அங்கே இருந்தால் தான் மற்ற அதிகாரிகள் பயந்து வேலை செய்ய முடியும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஆலோசனைக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி தலைவராக இருக்கிறார். எந்த ஒன்றியத்திலேயும் கோட்டாட்சித் தலைவர் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டதாகச் சொல்ல முடியாது. கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரியை விட கான் பெரியவன் அதிலே போய் நான் பணியாற்ற முடியாது என்ற முறையிலே அந்தத் தலைவர்கள் கலந்து கொள்ளாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்பீரியாரிடி, சுபீரியாரிடி காம் எக்ஸ் வந்து விடுகிறது, நீ பெரியவன் நான் பெரியவன் என்ற

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 11]

முறையிலே அது சரியாக நடை பெறுவதில்லை. ஆகவே தேவையான மாற்றங்களை அந்தக் குழும்களே செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டா புத்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் 9 லட்சம் ரூபாய் இன்னும் வரவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். உங்கள் கணக்கிலே வேண்டுமானால் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பட்டா புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டதாகக் கணக்கு இருக்கலாம். பொதுவாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அது வழங்கப்படவில்லை அப்படி வழங்காத அதிகாரிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பட்டா புத்தகங்கள் எதற்காக வழங்கப்பட வேண்டுமென்றால் யார் யாருக்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது. சொத்து சுயசரிதம் முழுவதும் அதிலே அடங்கியிருக்க வேண்டும். ஒருவர் எவ்வளவுக்கு வாங்கினார், எவ்வளவுக்கு விற்பார், வில்லங்கம் என்ன, மதிப்பு என்ன, என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட வேண்டும். அதைக் கொண்டு போய்க் காட்டினால் எப்படி பேங்கிலே பாஸ்புக்கை கொண்டுபோனால் பணம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப் போல நிலவள வங்கியானாலும் சரி, அரசாங்கக் கடன்களாக இருந்தாலும் சரி, பேங்காக இருந்தாலும் சரி கோர்ட்டிலே ஜாமீன் எடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அது ஒரு பட்டா பாஸ் போர்ட் என்ற முறையிலே அதைக்காட்டினால் அதை பாஸ் போர்ட் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. எல்லா விவரங்களும் அதிலே அடங்கியிருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முறையிலே பட்டாப் புத்தகங்களைக் கொடுத்தால்தான் கணக்குப் பிள்ளையிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால்கூட 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் கொடுத்தால் தருவோம் என்று சொல்கிற நிலைமை மாறும். கோர்ட் ஜாமீன் எடுக்கவேண்டுமென்றால் 5, 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்காது. பட்டா புத்தகம் கொடுத்தும் இப்படிப்பட்ட அவல நிலைகள் இருக்கின்றன என்றால் பட்டா புத்தகங்களிலே அந்த நபருடைய போர்டர்வை ஒட்டி அவர்தான் இவர் என்பதற்காக ஒட்டி, எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.பி.க்கள் எப்படி பாஸ்போர்ட்டிலே கையெழுத்துப் போடுகிறார்களோ அதைப்போல செய்து அதைக் காட்டினால் கடன்களை வழங்க வேண்டும், கோர்ட்டிலே ஜாமீன் எடுக்கலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனால் கிராம விவசாயிகளுக்கு மாணியம், கணக்குப் பிள்ளைகளால் ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள் குறையும். இதைக்கு போன், எலக்ட்ரிகிடி சார்ஜ் என்றால் டிமாண்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பப்படுகிறது, ஆனால் நிலத் தீர்வை என்றால் டிமாண்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பப்படுவதில்லை. அதையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதை ஏற்பாடு செய்தால் அதை அவர்கள் பேங்கிலே கட்டலாம் அல்லது தாலுகா அலுவலத்திலே கட்டலாம் என்ற முறை வர வேண்டும், மீண்டும் அவர்கள் கர்ணம் மணியக்காரர்களிடம் சென்று தொல்லைப்படவேண்டியதில்லை.

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

ஆகவே, இந்த ஆலோசனையை அரசு ஏற்று மறுபரிசீலனை செய்து, பட்டா புத்தகத்திலே புதிய முறையை உண்டாக்கி, ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றும் வகையிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ‘‘அடிஷனல் சீஃப் ஜூடீஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு’’ என்று இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப்போல, ஊழலைப் போக்குவதற்காக முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு இரண்டரையாண்டுகளுக்கு முன்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த கோர்ட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டரை ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் 32 கேஸ்கள்—ஆண்டி கரெப்ஷன் கேஸ்கள் விசாரிக்கப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், அங்கு பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த கோர்ட்டு என்னதான் வேலை செய்கிறது என்று கேட்டால் பால் கேஸ், பெட்டி கேஸ் போன்றவை களைத்தான் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டரை நியமிக்காமல் இருந்தால் எப்படி ஊழலை ஒழிக்க முடியும்—ஊழலை ஒழிப்பதற்கு என்று கோர்ட்டு ஆரம்பித்துவிட்டு, பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டரை நியமிக்கவில்லை என்றால் எங்கிருந்து ஊழலை ஒழிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அடிஷனல் சீஃப் ஜூடீஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இரண்டரையாண்டுக் காலமாகியும் பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக, 32 ஆண்டி கரெப்ஷன் கேஸ்கள் இன்னும் விசாரிக்கப்படாமல், பெட்டி கேஸ்களைத்தான் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்குமேல், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர் என்று நியமித்து ஒரு அலுவலகமும் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், எதற்காக அந்த அலுவலகம் இயங்குகிறது என்றே தெரியவில்லை. சம்பளம் வாங்குவதோடு சரி, தூங்குவதைத் தவிர வேறு எதையும் இந்த இலாக்கா செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும், நாட்டுமக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், உண்மைத் தன்மைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, மக்களிடமிருக்கின்ற குறைபாடுகளையும், அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் சட்ட திட்டங்களை மக்கள் எப்படி உணர்கிறார்கள் என்பதையும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லவும் வேண்டும். அந்த முறையில் மக்களையும், அரசாங்கத்தையும் இணைக்கின்ற ஒரு பாலமாக அது அமைய வேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏழு ப்ராஜெக்டுகள் (projection) இருக்கின்றன. அவைகள் இயங்ஷவில்லை, பல ஆண்டுக்காலமாக, இன்னும் எந்தத் திட்டங்களைப்பற்றியும் எந்த அதிகாரியும் எந்தக் கிராம மக்களையும் சந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை,

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 11]

சம்பளம் வாங்குகிறார்கள், படி வாங்குகிறார்கள், அதோடு சரி, அப்படிப்பட்ட அலுவலகங்கள் தேவைதானா? அப்படிப்பட்ட இலாக்காவையெல்லாம் வேறொரு இலாக்காவோடு மெர்ஜ் செய்துவிட்டு வேலை கொடுத்து விடலாம். இப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களை வைத்திருப்பதைவிட இப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களை நீக்கிவிட்டு அவர்களை வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் வேறு இலாக்காக்களில் மாற்றிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் பேமிலி பிளானிங் ஆபீஸ் என்று இருக்கிறது. அவைகள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்றுகின்றன என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லத் தேவையில்லை. போலீஸ் இலாக்காவைத் தவிர, அமைச்சர்களைத் தவிர, மற்றவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைச் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக்கூட சில யிடங்களில் கேட்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆனால் நான் செய்வதில்லை. எங்களைப் போன்றவர்களின் ஆதரவைக் கேட்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக இருக்கும் இந்த இலாக்காவினர் என்னசெய்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. ரெவின்யூ இலாக்காவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், மற்றும் அரசியர்களும் இப்படி அத்தனைப்பேரும் அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதேநேரத்தில், இந்த திட்டத்திற்காக என்று இருக்கும் இலாக்காவிலே எவ்வளவு பேர் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை ஒவ்வொரு மாதமும் செய்கிறார்கள், ஓர் ஆண்டுக்குச் செய்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் கிடையாது. அந்த இலாகா தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த இலாகா செய்ய வேண்டிய வேலைகளை மற்ற இலாக்காவினர் எடுத்துக் கொண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மாவட்ட குடும்ப நல இலாக்கா என்று இருக்க வேண்டுமா? அதை வேறு ஒரு இலாக்காவிலே மெர்ஜ் செய்து விடலாம். இப்படி வீணாகச் சம்பளம் கொடுப்பதை வேறு இலாக்காவிலே அதைப் புகுத்தி இந்தக் குடும்ப நலத்திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்ற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்தாற்போல், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் பெயராலே, குறிப்பாக நெய்வேலிக்கு அருகில் சிலையெடுத்தான் குப்பம் என்ற இடத்தில் எம்.ஜி.ஆர். மன்றம், அண்ணா கிளைக் கழகம் என்றெல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்களிலே மன்றங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் தலைவி அன்னை இந்திராவின் பெயரால் நற்பதி மன்றம் என்று தொடங்க 7-4-79 ஆம் தேதியன்று தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதற்கு முன்பாக அங்கேயிருக்கும் அபிமானிகள் தகராறு செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு 30-3-79 ஆம் தேதியன்று அங்கேயிருக்கின்ற கோட்டாட்சித்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

தலைவர், டி. எஸ். பி. ஆகியவர்கள் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்—நாங்க அடித்த நோட்டீசைக் கொடுத்து அவர்களும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்னை இந்திரா நற்பணி மன்றம் நடத்தும் பொதுக்கூட்டத்தில் நான் பேசுவது என்று முடிவு. அதற்குப்பிறகு எனக்கு வந்த தகவலுக்குப் பிறகு, இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக, பன்னாட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களிடம், இதைப்போல அங்கே தகராறு இருக்கிறது, அமைச்சர் தரப்பிலேயிருந்து அங்கேயிருக்கின்ற நிலைமை களைத் தெரிந்து சொன்னால் எங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும், செஞ்சியில் நடந்ததைப்போல நாங்கள் போக விரும்பவில்லை, நாங்கள் காந்தியாரின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள், அரசியல் பண்பாடு தெரிந்தவர்கள், அரசியல் நாகரீகம் தெரிந்தவர்கள், காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திலே இருப்பவர்கள் நாங்கள், காந்திய முறையிலே இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறோம், செஞ்சியில் நடந்ததைப்போல் அடித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை, எனவே, என்ன நிலைமை என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று கேட்டேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

தொலைபேசியிலே பேசியிருக்கிறேன், அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன், நீங்கள் செல்லுங்கள் என்று மாண்புமிகு பன்னாட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கூட்டத்திற்கு, நான் சட்டமன்ற கூட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு சென்று 8-45 மணிக்கு ஸ்டேஜில் ஏறி பேச ஆரம்பிக்கும்போது கூட்டத் தலைவரிடம் போலீஸ் காரர்கள் உத்தரவு கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். அதை 8.45 மணிக்கு கையெழுத்திட்டு வாங்கியிருக்கிறோம். மன்றத்தை திறக்கக்கூடாது, பொதுக்கூட்டம் மட்டும் நடத்தலாம் என்று உத்தரவை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த லட்சணத்தில் கேவலமான நிலைமையில் போலீஸ் இலாகா நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய பேரை கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 30—3—79 அன்று காலை அனுமதிக்கப்பட்டது. அதை 7—4—79 அன்று காலை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அமைச்சருக்கு தெரியாது என்றாலும் பரவாயில்லை. நான் அவரிடம் பேசியபிறகு தொலைபேசியில்கூட பேசி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அவர் எனக்கு சொல்லியிருக்கிறார். அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு போனபோது சுப்பிரமணியம் என்ற தாசில்தார் அவர்களுக்கும், ஏ. எஸ். ஏ. ராமதாஸ் என்பவருக்கும் 250 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், கொடுத்தால் மன்றத்தை திறக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். யார் அப்பன் வீட்டுப் பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது. அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையின் பெயரால் ஏற்படுத்தப்படும் மன்றத்திற்கு அவர்களுக்கு என்ன பணம் கொடுப்பது — தாசில்தார் சுப்பிரமணியத்திற்கு 125 ரூபாய், ஏ.எஸ்.ஐ. ராமதாஸுக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 11]

கிறார்கள். அன்னை இந்திரா காந்தியின் பெயரால் ஏற்படுத்தப் படும் மன்றத்தை திறக்கவே பணம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால், பொது மக்களிடம் பட்டா வழங்க மற்ற காரியங்களுக்காக ஏன் கேட்க மாட்டார்கள். இந்த அளவுக்கு லஞ்ச ஊழல் வேருன்றியிருக்கிறது.

நான் 8 3/4 மணிக்கு ஸ்டேஜ்ஜிலே பேச எழுந்திருக்கும் போது இப்படிப்பட்ட உத்தரவை கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். இதைக்கேட்டவுடனே எங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள் கொதித்து எழுந்தார்கள். நான் தான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன், நாம் தி.மு.க., அ.தி.மு.க. காரர்களைப்போல கேவலமாக நடந்துக் கொள்ளக்கூடாது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு அதை மதிக்க வேண்டும். காந்திய வழியில் வந்த காமராசரின் தொண்டர்கள் அராஜகத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது வன்முறையில் இறங்கக்கூடாது, இதை எந்த இடத்தில் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் சொல்லலாம் நியாயமான முறையில் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதை நியாயமான முறையில், கேட்க வேண்டிய இடத்தில் கேட்கிறேன், அதில் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை என்றால், போராட்டம் நடத்துவோம், அதற்கு நான் தலைமை தாங்குகிறேன், கோழைத்தனத்தினால் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்க வில்லை. சட்டத்தை மதிக்கவேண்டும், சட்டத்திற்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உங்கள் ஆட்சியில் போலீஸ் இலாகாவும், ரெவின்யூ இலாகாவும் இருக்கின்றன என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் பெரியாருடைய பெயரால், ஈரோடு மாவட்டத்தை பெரியார் மாவட்டம் என்று அறிவிக்கப்போவதாக தீர்மானம் ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், ஈரோடு பெரியார் மாவட்டம் என்று மாற்றினால், ஈரோடு பெரியாருடைய சொந்த ஊர் என்றும் பொருள் வரும், பெரியாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையாகவும் இருக்கும், ஆகவே, ஈரோடு மாவட்டத்தை, பெரியார் மாவட்டம் என்று மாற்றுவதற்குப் பதிலாக ஈரோடு பெரியார் மாவட்டம் என்று மாற்றி அமைக்கும்படி எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் சேலம் மாவட்டத்தை, தர்மபுரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் என்று ஏற்கெனவே இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். சேலத்தைப் பிரித்து ஈரோடு மாவட்டத்தோடு சேர்த்து விடப்போவதாக தெரிகிறது. அந்த சேலம் மாவட்ட மக்களின் சார்பாக அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன், அங்கே உள்ள நாராயணன் போன்றவர்கள் என்னை இங்கே எடுத்துக் சொல்லச் சொல்லி வற்புறுத்தியனுப்பியிருக்கிறார்கள். சேலத்தை மேலும் சேலம் தர்மபுரி என்று பிரித்து ஈரோடுவுடன் இணைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளச்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

சொன்னார்கள், அப்படி இல்லை என்றால் போராட தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் போராட்டம் செய்துதான் அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இல்லை. அரசுக்கு நியாயமான முறையில் சொல்கிறபோது, வருகிற கோரிக்கைகளை நியாயமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அப்படி கோரிக்கைகள் வருகிறபோது பரிசீலிக்காமல், அதற்குப் பிறகு தொடர் உண்ணாவிரதம், போராட்டம், சிறை என்று ஒவ்வொரு போராட்டமும் செய்து விட்டபிறகு, ஒரு முடிவுக்கு வரும் நிலைமை உருவானால் மக்கள் சக்தியானது எரிகிற நிலக்கரியைப் போன்றது. நிலக்கரி எரிவதற்கு சில காலம் ஆகும். ஆனால் எரிய ஆரம்பித்து விட்டால் அனைப் பதற்கும் நேரம் ஆகும். ஆகவே, காலம் தாழ்த்தாது எந்தெந்த நிலைமையில் போராட்டம் உருவாகிறது என்பதைப் பார்த்து அதற்கு முன்பாகவே இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை பேசித் தீர்த்து, சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து அதிலே என்ன நியாயம் என்பதைக் கேட்டறிந்து, அதற்குப்பிறகு அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை எல்லாம் எப்படி பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இப்படி இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று எண்ணித் தீர்வு கண்டாரோ அந்த வகையில் தீர்வு காணவேண்டும். ஒரு பிரச்னை வந்தது என்று சொன்னால் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்வு காண அந்தப் பிரச்னையை எழுப்பியவரிடமே கேட்பார், நீ முதலமைச்சராக இருந்தால் என்ன செய்வாய் என்று, அவர்கள் உடனே, சரி நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள் என்று பொறுப்பை அவரிடத்திலேயே விட்டு விடுவார். அந்த வகையில் யாரிடத்திலும் யோசனையும் கேட்காமல், சொல்கிற யோசனையையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் — அது நல்ல யோசனையாக இருந்தாலும் — அதைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. நல்ல யோசனையாக இருந்தால் அதைச் செய்வதற்கு காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் — எனது பக்கத்து சீட்டில் இருக்கும் — திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் — அவர்கள் பகுதியில் இருக்கும் திருமயம் தாலுக்கா மேல தானியம் என்ற இடத்தில் இருக்கும் கர்ணம் 12 ஏக்கர் அரிசன பட்டா நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார், அவரை காலி செய்ய முடியவில்லை என்றும் அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி ஏராளமானவற்றை அவர் பேசாமல் விட்டு விட்டதை என்னிடத்தில் கொடுத்து இருக்கிறார். அதைப்போல் ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இதை இதை பேசவேண்டும் என்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள். பேசுகிறேனா இல்லையா என்று பக்கத்திலேயே வந்து உட்கார்ந்து பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு 1 மணி நேரம்

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 11]

ஆகும். இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரிலே கொடுத்து இருக்கிற காரணத்தால் அவற்றைப் பரிசீலித்து அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், துண்டுப் பிரசுரங்கள் வீசுவது சமீபகாலமாக குறுகிய கால விளம்பரம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் செய்வது வழக்கமாக ஆகிவிட்டது. நாட்டிலே வெளியேதான் பாதுகாப்பு இல்லை என்றால், சட்டமன்றத்திலும் இரண்டு விதத்தில் பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, பாதுகாப்பாக இருக்கிற வகையில், மேலே சண்ணாடி அல்லது பாதுகாப்பு வலை போட்டால் நல்லது. துண்டு பிரசுரம் போட்டு விட்டால், 3 நாளைக்கு சிறை என்று தமிழகம் முழுவதும் உள்ள செய்தித்தாள்களில் போட்டு பெரிய விளம்பரம் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகவே, அதைத் தடுக்க வேண்டும்.

சட்டமன்றத்தில் நேற்றைக்கு முன் தினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் சொல்கிறேன், இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமானால், நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் கூட அப்படி இருந்து இருக்க மாட்டோம். அவர்கள் நாம் இங்கே ஒரு தும்மல், இருமல் போட்டாலும் அதையும் சொல்கிறார்கள். மாலையில், ரேடியோ செய்தியையும் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்கள் இந்த மன்றத்தில் யார் யார் மக்கள் பணியை செவ்வனே செய்கிறார்கள் என்பதை அறிகிற வகையில், டெலிவிஷன் வைத்து விட்டால், அதன் மூலம் நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிந்து கொண்டு விடுவார்கள். இப்படி டெலிவிஷன் வைத்து விட்டால், அதன் மூலம் மக்கள் எந்தெந்தத் திட்டங்களை யார் யார் சொன்னார்கள். எந்தக் கொள்கையை யார் வலியுறுத்தினார்கள், எப்படி அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைப்பிரிந்து கொள்வார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், உங்களுக்குச் சிரமம் தான். நேற்றைக்கு முன் தினம் தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம், அந்த நிலையில் உங்களுக்கு இக்கட்டான நிலைதான். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை நாட்டு மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்காக டெலிவிஷன் ஏற்பாடு இந்த சட்டசபையிலும் செய்தால் நல்லது. எந்தச் சட்டமன்றத்திலும் இது கிடையாது என்றாலும், நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் முதன் முதலாக அதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி டெலிவிஷன் கொண்டு வந்து விட்டால், அதைப் பார்த்து மக்கள் புரிந்து கொண்டு, தீர்ப்பு வழங்கும் நிலைமை ஏற்படும்.

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

எங்கள் கட்சித் தலைவர் சொல்லியதுபோல், தாங்கள் இங்கே வழங்கி இருக்கும் தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்து எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சட்டசபைக்கு வருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அதைப்போல எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை நீங்கள் போடுகின்ற ஆலோசனைக் குழுக்களில் போடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் மத்தியச் சிறைச் சாலையில் கண்காணிப்புக் குழு என்று ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். அதில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். மற்ற கட்சிக்காரர்கள் யாரும் இல்லையா? தி.மு.க. இருக்கிறது. காங்கிரஸ் இருக்கிறது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. இந்தக் கட்சிகளிலே உள்ள ஒருவர் கூட இடம்பெறவில்லை. ஏன் இடம் பெறவில்லை? ஜெயிலைப்பற்றி நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாதா? இப்போது ஜெயிலுக்குப் போகும் வாய்ப்பு உங்களை விட எங்களுக்குத்தான் அதிகம். ஏனென்றால் எப்போதும் ஜெயிலுக்குப் போகிறவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான். குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான். தைரியமாகச் சொல்வார்கள். ஆகவே, ஜெயில் அனுபவம் உங்களைவிட எங்களுக்குத் தான் அதிகம் இருக்கும். அங்கே என்ன நடக்கிறது, என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள்தான் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்ல முடியும்.

கடலூர் சிறையிலே 5 பேர் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுவை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 5 பேர்களும் அண்ணா தி.மு.க.வினர்தான். அதைப்போல அறநிலையத் துறையிலே ஒரு குழு போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் இடம் பெற்றிருக்கிற அத்தனை பேரும் அண்ணா தி.மு.க. தான். அவர்களுக்கும் கோவிலுக்கும் சம்பந்தமில்லை. கோவிலைப்பற்றி ஒன்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் அது நன்கு தெரியும். இப்படி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே போட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் ஆலோசனையைப் பெற முடியாது. மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களைப் போட்டால்தான் ஆலோசனை பெற முடியும்; மக்களும் உங்களைப் புரிந்து கொள்வார்கள். இல்லாவிட்டால், பழைய பாணியிலேயே நீங்களும் சென்றுகொண்டிருந்தால் அவர்களைப்போல நீங்களும் தூக்கி எறியப்படுவீர்கள். ஏனோதானோ என்று மக்களை எண்ணவேண்டாம் என்றுகேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போல எல்லாவற்றிலும், போடுகின்ற குழுக்கள் அத்தனையிலும் ஆலோசனை வழங்க தன்னுடைய கட்சிக்காரர்களையே போட்டுக் கொண்டே போவதால் இது பழைய பாணியிலேயே நடக்கிறது என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதை புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறநிலையத் துறை ஆலோசனைக் குழுவில் கூட எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் யாரையும் போட்டவில்லை என்றுசென்னார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்ட வாக்கீசன் பிள்ளை போடப்பட்டிருப்பதாகத்தெரிகிறது. அவர் எந்தக் கட்சி என்று அறிய வ்ரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : இப்போது அவர் கட்சியில் இல்லை. பொதுவானவராக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ஆகவே, கட்சியில் இல்லாதவர்களையும் போட்டிருக்கிறோம்; முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தவர்களையும் போட்டிருக்கிறோம் என்றுபொருள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அதற்கு மேலாக, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல நாடுகளுக்கு எல்லாம் சென்று வந்தார்கள். அந்த நாடுகளிலே கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் இங்கே செயல்படுத்தி, நிறைவேற்றுவார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்தது. அதை மக்கள் ஆவலோடு எதிர்ப்பார்த்தார்கள். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த நாங்களெல்லாம் கூடஎதிர்ப்பார்த்தோம். ஆனால் வந்த பிறகு பழைய பாணியிலேதான் நடக்கிறது. புதிய பாணி எதையும் காணவில்லை. நானும், ஜப்பான், லண்டனுக்கு சென்றிருந்தேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் லண்டனுக்கு வந்தபோது நானும் அங்கே இருந்தேன்.

இங்கே லஞ்சத்தை ஒழிப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே லஞ்சம் இல்லாமல் இருக்க என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். எப்படி அலுவலகங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டுவந்திருப்பார்கள். அலுவலகங்களிலே காலை 9 மணிக்கு வேலை ஆரம்பித்தால்தான் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும். அங்கெல்லாம் காலை 9 மணி அலுவலக வேலை நேரம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இங்கே கூட முன்னால் அது பற்றிய அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. வெளிநாடுகளில் இருக்கிற பாங்குகளில் பார்க்கலாம். அலுவலகங்களில் பார்க்கலாம். இங்கேயும் பாங்குகளில் பார்க்கலாம். மானேஜர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் மற்ற ஊழியர்கள் மத்தியிலேதான் இருக்கிறார். தனியாக அவருக்கு அறை இல்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்க அலுவலகங்களில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால் ஐ.ஏ. எஸ். அதிகாரிகளுக்கு தனியாக அறை அடுத்தாற்போல் சின்ன அதிகாரிகளுக்கு தனியாக; கொஞ்சம் சின்ன அறை; பிறகு மற்ற அலுவலர்கள் ஆளுக்கொரு மூலையில் போய் உட்கார்ந்துகொள்கிறார்கள். இப்படி தனித்தனியாக இருப்பதால் லஞ்சம் வாங்க வழி ஏற்படுகிறது. தனியாக இருப்பதால் அந்த எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதிகாரிகளும் மற்ற ஊழியர்களும் நேருக்கு நேர் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்கின்ற வகையில் அலுவலக அமைப்பு இருக்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

அதைப்போல உள்ராட்சி ஒன்றியங்களைப்பற்றி.....

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, எங்கே யாவது அப்படி தனி அறையில் லஞ்சம் வாங்கியதாகச் சொல்ல முடியுமா? தனி அறையிலே எங்கேயாவது அப்படி ஏற்பட்ட அனுபவம் இருக்கிறதா? அப்படி நென்றால் தாங்கள் சொல்லலாம்.

திரு. துரை முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, லஞ்சம் இல்லை என்று சொல்கிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : நான் சொல்வது அதிகாரிகள் தனி அறையில் இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறது என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அனுபவம் ஏதாவது இருக்கிறதா? அந்தமாதிரி இருந்தால் சொல்லலாம். தவறில்லை. ஆனால் போகிறபோக்கில் அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, தனி அறையில் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அதைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் இப்படிப்பட்ட முறைகளை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேனே ஒழிய— லஞ்சம் எங்கெங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்றால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்த காரணத்தால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போய் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது முதலமைச்சரவர்கள் அதுபோன்ற இடங்களுக்குச் சென்று சந்தித்துப் பேசினார்களா என்பதுஎனக்குச் தெரியாது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே உள்ளவர்களைச் சந்தித்து எப்படி அலுவலகம் நடைபெறுகிறது என்பதை எல்லாம் நாங்கள் கலந்து பேசினோம். நாங்கள் ஜப்பானிலே சில அலுவலகங்களுக்குச் சென்றோம். அங்கே உள்ள கஸ்டம்ஸ் ஆபீஸுக்குச் சென்றோம். இங்கே எல்லாம் கஸ்டம்ஸ் ஆபீஸ்களில் ஏதாவது வலுவாக நாம் சென்றால் அதிகாரிகள் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு சொல்கிறார்கள். அந்த நாட்டிலே உள்ள நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அங்கே ஒரு அலுவலகத் திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் நாம் நேரடியாக அங்கு செல்ல முடியாது. அங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி இருக்கிறார். அவரிடம் சென்று யாரைப் பார்க்கவேண்டும் என்று குறித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் சென்று சம்பந்தப்பட்டவர்களை

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 11]

அழைத்து வருகிறார்கள். அதற்குப்பிறகு அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து பேசி முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளிநாட்டைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய அனுபவத்தைப்பற்றி அதாவது ஊராட்சி ஒன்றிய அனுபவத்தைப்பற்றி சொல்லுவார் என்று நான் ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தேன் அதைக் கேட்கலாம் என்று. 'ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயும் நான் அப்படித்தான் செய்தேன். எல்லோரும் என் மீது கோபித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அதைக் கொஞ்சம் விளக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கே அந்த கதி என்றால் ஒரு நாட்டுக்கு அது எப்படி இருக்கும் என்பதையும் அவர்கள் சேர்த்து விளக்க வேண்டும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவனாக இருந்தேன் என்ற அளவில் அதைச் சொன்னேன். அதாவது என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொன்னேன்.

அடுத்தாற்போல நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிதி என்றிருக்கிறது. அதேபோன்று முதலமைச்சர் நிதி என்றிருக்கிறது. அந்த நிதிகள் எல்லாம் எவை எவைகளுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்கின்ற கணக்கு இல்லை. ஆகவே பட்ஜெட்டிலேயாவது இதைப்போன்ற விவரங்களைச் சொன்னால் நாட்டு மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும். இடி விழுந்து பாதித்தால் ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே புதுக்கோட்டையில் 13 குழந்தைகள் இறந்துவிட்டார்கள். அவர்களில் 3 பேர்களுக்கு மட்டும் ஆயிரம் ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டது. மற்ற 10 பேர்களையும் விட்டு விட்டார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சருடைய நிதியிலிருந்து கொடுக்கும்போது எல்லோருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். சென்ற வெள்ளத்தின்போது கூட இரண்டுபேர்கள் ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு ஒரு உதவியும் வரவில்லை. சொல்லி எவ்வளவோ காலம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் தரப்படவில்லை. அதேபோன்ற என்னுடைய பகுதியில் 3 பேர் இடி விழுந்து இறந்து விட்டார்கள். அதற்கும் கூட எந்தவிதமான உதவியும் செய்யப்படவில்லை. இதை எல்லாம் எதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால் அதுபோன்ற நிதிகள் எல்லாம் எப்படி எப்படி பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே தலைவராக இருக்கின்றவருக்கு இருக்கும் அதிகாரம் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், பாராளுமன்ற உறுப்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. துரை முத்துசாமி]

பினர்களுக்கும் கிடையாது. இதெல்லாம் நான் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களிடம் அதிகாரிகள், அதாவது ஆணையராக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து அதிகாரியாக இருந்தாலும் அனைத்து அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி அந்தப் பகுதிக்கு வேண்டியவற்றைப் பற்றி திட்டம் தீட்டுகிறார்கள்.

னாள் அப்படி இல்லாத சூழ்நிலை இங்கே இருக்கின்றது.

முதலமைச்சர் தமக்கு வேண்டிய தொகுதிகளுக்கும் தம் முடைய தொகுதிக்கும் மட்டும் வேண்டியதைச் செய்துகொள்வதாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதேபோன்று மாண்புமிகு திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் தங்களுடைய தொகுதிக்கு மாத்திரம் வேண்டியதைச் செய்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதிக்கு மட்டும் நான் வேண்டியனவற்றைச் செய்துகொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது தவறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

திரு. துரை முத்துசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்கள் என்று சொல்லும்போது அனைத்து தொகுதிகளுக்கும் அவர்கள் அமைச்சர். அதுபோன்றே முதலமைச்சர் அனைவருக்கும் முதலமைச்சர். ஆகவே அந்த வகையிலே தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் பலன் ஏற்படுகிற வகைகளில் திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாநில அளவில் திட்டக் குழு இருக்கின்றது. அது போன்று டிஸ்ட்ரிக்ட் அளவில் திட்டக்குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அந்த வகையிலே அமைத்து திட்டங்கள் வகுத்து நம்முடைய அரசு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, டெலிவிஷன் எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஒரு கன்டிஷன். எல்லோருக்கும் மேக் அப் செய்வதாக இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம்.ஏ. லத்திப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற காரியங்கள்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களை இணைத்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, அமைச்சர்கள் என்றால், அமைத்துத் தருபவர்கள், அதனால்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 11]

தான் அவர்களுக்கு அமைச்சர்கள் என்று பெயர்வந்தது. அதற்கு மாறாக, அமைத்துத் தருகின்ற நிலையில் இல்லாமல், மாறுபட்டு இருக்கின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் பொறுப்பாக நீதி செய்ய வில்லை என்பதுதான் இந்த நாட்டு மக்களுடைய தீர்ப்பாக இருக்க முடியும். அந்தத் தீர்ப்பு இன்றைக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். என்றைக்காவது அந்தத் தீர்ப்பு நிச்சயமாக வரும். அந்தத் தீர்ப்புக்கு எல்லோரும் தலைவணங்க வேண்டிய வர்களாக வருவோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அமைச்சர் அவையைப் பற்றி, அமைச்சர்களைப் பற்றி ஒரு வாதம் உண்மையிலேயே உருவாகியிருக்கிறது. இந்த மானியத்திலே, கட்சியின் அடிப்படையிலே விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. 'ரியல் எக்ஸ்சிடியூட்டிவ்' உண்மையாகவே ஆளுகின்ற அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஜனநாயகத்தில் ஆளுகின்ற அமைச்சர்கள் மட்டுமல்லாமல், இன்னொரு அமைச்சர் அவையும் இருக்கிறது. அதைத்தான் 'ஷேடோ காபினேட்' என்பார்கள். அந்த 'ஷேடோ காபினேட்' இல்லாமல், காபினேட் இருக்க முடியாது. ஆளுகின்ற அமைச்சர்களுடைய நிழல் அமைச்சரவைக்கு, ஜனநாயகத்திற்கு தேவையான ஒன்று. அந்த நிழல் அமைச்சரவைக்கு இல்லாவிட்டால், அவர்கள் மனிதர்களா என்று கேள்வி எழுகிறது. ஏனென்றால் நிழல் இல்லாமல், நடமாடும் உருவங்களாக மனிதர்கள் யாருமே இருக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நிழல் இல்லாதவர்களை, 'கோஸ்ட்' என்று சொல்வார்கள். அவர்களை பூதங்கள் என்றும், பேய்கள் என்றும் சொல்வார்கள். அவர்களுக்குத் தான் நிழல் இருக்காது என்று சொல்வார்கள். இப்போது ஆளுகின்ற இந்த அமைச்சர் அவைக்கு நிழல் இல்லை. அப்படி சொன்னால் அமைச்சர்கள் நிலை என்ன? அவர்கள் யார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதற்கு நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் மனசாட்சியே அதற்குப் பதில் சொல்லும். ஜனநாயகம் இன்றைக்கு, உயிரோடு தலை துண்டிக்கப்பட்டு, உடல் மட்டும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தலையில்லாத உடலை முண்டம் என்றும், அந்த முண்டத்திற்கு உயிர் இல்லை என்றும் சொல்வார்கள். உயிர் இல்லை என்றால், பிணம் என்று அதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில்தான் இன்றைக்கு இந்த சட்டசபையில் ஷேடோ காபினேட் இல்லை. ஜனநாயகம் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கொலை செய்யப்பட்ட நிலைமையில், அமைச்சர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அமைச்சர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, ஆளுகின்ற அமைச்சர்களாக இருக்கின்றார்களே தவிர, நிழலுள்ள அமைச்சரவையாக இல்லை; ஜனநாயகம் இல்லை. இங்கே ஜனநாயகம் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜனநாயகத்தின் சுவ ஊர்வலத்தை இன்றைக்கு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேதனையோடு, நான் இதற்காக என் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் பெரும்புலேவுக்கு எடுத்துக் கூறி, அன்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்றைக்கு இங்கே அமைச்சர்களைப் பற்றி பல்வேறு வகையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கு இன்றைக்கு அல்ல, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்பேவள்ளவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பெருந்தலைவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உலகத்திலே தோன்றிய சான்றோர்கள் சொன்னார்கள், ஆன்றோர்கள் சொன்னார்கள். நமமுடைய நாட்டிலே முதலமைச்சர்களாக இருந்த எத்தனையோ பெரியவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உள்பட எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம்—அமைச்சர்கள் ஒரு தலை பட்சமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் பெருமக்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் என்ன கருத்து இருந்தாலும், ஜனநாயகத்தில் அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர்கள் இரண்டு முறைகளிலே, தன்மைகளிலே பணியாற்ற வேண்டும். ஒன்று அவர்கள் தனித் தன்மை ; இன்னொன்று அவர்கள் பொதுத் தன்மை. பொதுத் தன்மையைப் பார்க்கின்றபோதுதான் அவர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கின்றார்கள். எப்போது அவர்கள் பொதுத்தன்மையை இழந்து விடுகிறார்களோ, அப்போது அவர்கள் அமைச்சர்களாக இருப்பதற்கு வேண்டிய தகுதியை இழந்து விடுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மையான நிலை. ஜனநாயகம் என்பது நீதி, நேர்மை, சத்தியம் என்பதை உணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும். அதற்கு மாறாக அமைச்சர்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பாக இருக்கிறார்கள். இப்படி இருப்பது மட்டுமல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் இங்கே மக்களால் அனுப்பப்படுகிறவர்கள், ஒரு லட்சம் மக்களின் பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவையின் ஒரு அங்கமாக இங்கே இருக்கிறோம். அந்த வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றவர்கள் இங்கே முழுமையாக அங்கம் வகித்தால் தான் சரியான அம்சமாக அமைய முடியும். எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்களுடைய தொகுதிகளை பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்ற முறையில் இங்கே வருகிறார்கள். அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில் தனிக் கட்சி என்று இல்லாமல் பொது ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையில் அங்கம் வகிப்பதுதான் சிறப்பாக அமைய முடியும். அந்த வகையில் இங்கே அங்கம் வகிப்பவர்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நான் சென்ற தடவையும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக எந்த தொகுதிக்கு மிக பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதியாக இருக்கின்றதோ, மலை வாழ் மக்கள் வாழ்கின்ற தொகுதியாக இருக்கின்றதோ எந்தத் தொகுதி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிறைந்த தொகுதியாக இருக்கின்றதோ அந்தத் தொகுதிக்கு எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றித் தந்தார்களோ அதையும் பார்த்து, இப்போது கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் எனது தொகுதிக்கு ஒரு சிறிய திட்டத்தைக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 11]

கூட இந்த அமைச்சரவை தந்திருக்கிறதா என்று நான் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு தேவையான பல திட்டங்களை இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதோடு மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் எழுத்து மூலமாக சொல்லி இருக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் நிச்சயமாக இது பரிசீலிக்கப்படும் என்று பதிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கைகளில் நிறைவேற்றக் கூடிய அம்சங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது, அதில் எந்தத் திட்டமும் எனது தொகுதிக்கு நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவில்லை. என் சமுதாயம் சிறுபான்மையான சமுதாயமாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும், எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கிறது என்ற நிலையிலும், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருக்கின்ற நிலையில் இருப்பதாலும், எந்த வகையிலும் எந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவில்லை என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு குறிப்பிட்டு சாட்டவேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன். சிறுபான்மையோராக இருக்கின்ற முஸ்லீம் சமுதாயத்தை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்பவில்லை. சிறுபான்மையான சமுதாயமாக இருக்கின்ற பிராமண சமுதாயம்—ஒரு காலத்தில் ஏதோ முன்னேறிய சமுதாயமாக கணக்கெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் நியாயமான உரிமைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்று வாதாட வேண்டிய கடமை எனக்கும் உண்டு. இன்றைக்கு பிராமண சமுதாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், மைனாரிட்டி சமுதாயமாக அது இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் உரிய உரிமைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அமைச்சர்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குத் தனியாக கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுகிறேன். இயற்கையின் உபானைகள் ஏற்பட்டு நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், அதற்கான நஷ்டஈட்டை அளிக்கிறார்கள். வேண்டிய நிதிஉதவி அளிக்கிறார்கள். இவற்றினால் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து மிகவும் அக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் இப்படி எல்லா இடத்திற்கும் என்று இல்லாமல் சில இடங்களுக்கு மட்டும், சில குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டும், அவர்களின் உள்ளம் கனிவு பெறுகிறது. சில இடங்களுக்கு அவர்களுடைய உள்ளத்தில் கனிவு ஏற்படுவதில்லை என்பதைப் பார்த்து வேதனைப்படுகிறேன். அவர்களின் உள்ளம் கடுமையாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களின் உள்ளத்தில் கனிவு வராமல்—என்ன காரணத்தினாலோ யாரோ தடுக்கிறார்கள். யார் தடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களின் உள்ளத்தில் தடுமாற்றத்தை யார் ஏற்படுத்துகிறார்கள், யாரோடு

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தடுக்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது. வாணியம் பாடியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு பெருவெள்ளம் ஏற்பட்டு, அங்குள்ள மக்களின் பொருட்கள் எல்லாம் காற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. நாளைக்கு கல்யாணம் என்று நிச்சயித்து இருந்த ஒரு குடும்பத்தில்—ஏழு பேர்களில் ஆறுபேர்களை வெள்ளம் அடித்துச் சென்று விட்டது. ஒருவர் மட்டும் தான் உயிர் பிழைத்தார். வாணியம்பாடியில் இன்றைக்கும் 10 ஆயிரம் பேர்கள் வீழிழந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இருக்க வீடில்லை, வாழ்வதற்கு வழியில்லை, எந்தவிதமான வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் கூட வருவாய்த்துறை மூலமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக இந்த மக்கள் எல்லாம் கல்லும் முள்ளும் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் தங்கள் குடும்பங்களைப் கூட போட முடியாமல், வானத்தை கூழையாகவும், பூமியைத் தரையாகவும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய கனிவு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் இந்த வாணியம்பாடியை வந்து பார்க்க வேண்டும். இதற்காக நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்த 10 ஆயிரம் மக்களை பார்க்கா விட்டாலும், இங்கேயிருந்து வேண்டிய உத்தரவுகளைப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அதற்கு ஒரு சலனமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[பிற்பகல் 12-50]

எல்லாவிதமான சலனமும் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகம் என்று சொன்னால் அது சமஸ்கிருத வார்த்தை. 'வாக' என்று சொன்னால் அது தேக்கம் என்று பொருள். 'நிர்' என்று சொல்லுவது தேக்கத்தை நீக்கி சலனத்தை ஏற்படுத்துவது. அதுதான் நிர்வாகம். இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்று சொன்னால் நிர்வாகம் என்பது 'வாக' மாக மாறியிருக்கிறது. 'வாக' த்திலே 'நிர்' இல்லாத நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கிறது. ஆகையால் தயவு செய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சத்திய சோதனை செய்து கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய சிந்தனையைத் தொட்டு பாருங்கள் : உங்களுடைய உள்ளத்தைத் தொட்டுப் பாருங்கள் ; தனிமையில் உள்ளத்தைக் கேட்டுப்பாருங்கள். வாணியம் பாடியில் பாதிக்கப்பட்ட பத்தாயிரம் மக்கள் உங்களை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விடுக்கின்ற பெருமூச்சு—அடாமிக் பாம்பு அணுகுண்டு ஹிரோஷிமாவை, நாகசாகியை அழிக்கலாம்—ஏழை, பாதிக்கப்பட்ட பலகீனமான ஒருவன், அவனுடைய உள்ளத்தில் எழுகின்ற பெருமூச்சு அகில புவனங்களையும் அழிக்கும் சக்தி படைத்தது. சத்தியம் உதயமாகி அப்போது இருள் நீங்கி ஒளிமயம் உலகத்தில் தோன்றும், அசத்தி

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 11]

யங்கள் அழியும் என்பதை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்களுடைய சம்பளம். இது என்ன வேஷம்? ஆயிரம் ரூபாயில் 70 ரூபாய் பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். 930 ரூபாய்தான் கைக்கு வந்து சேருகிறது. அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தினால் பொதுமக்கள் என்ன கருதுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் பொதுமக்கள் நினைக்கிறார்கள் “930 ரூபாயில் அமைச்சர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள், அது முடியுமா? வேறு ஏதோ.” என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு நாம்தான் இடம் கொடுக்கிறோம். வறட்டு கவுரவத்தை விட்டுவிட்டு உண்மை நிலையை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர், அமைச்சரின் கீழ் பணியாற்றி பவர் என்ன சம்பளம் வாங்குகிறார்?

** பல துறைகளுக்கு ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கிறார். அந்தத் துறைகளில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் தனித் தனி ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம்? அவ்வளவு துறைகளையும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற ** அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம்? 930 ரூபாய் சம்பளத்தில் எப்படி குடும்பத்தை நடத்துகிறார், எப்படிச் சாப்பிடுகிறார், பலபேர் கொண்ட குடும்பத்தை எப்படி நடத்துகிறார், எப்படி கல்யாணம் செய்கிறார், எப்படி சோப்பில் இருந்து வெங்காயம் வரை வாங்குகிறார்? எண்ணெய் விலை என்னாச்சு, புளி என்னாச்சு, என்பது செருவில் கேட்கக் கூடிய கேள்வி. அமைச்சர்களுக்கு அந்த நிலை இல்லையா? உண்மை நிலையில் மக்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை ஏற்றுங்கள்.

எதற்கோ பீடிக்க போடுகிறேன் என்பார்கள். அதற்கும் வருவேன். விஷயம் வரும்போது அதைப் பற்றிச் சொல்வேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சம்பளம் உயர வேண்டும். மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு குறையாமல் இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் இருக்க வேண்டும். இன்ப்ளேஷனரி போர்ஸ் எப்படி இருக்கிறது? விலைவாசி எப்படி ஏறுகிறது? மூவாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு சம்பளம் வாங்கவில்லை என்றால் உங்களுடைய சம்பளத்தில் காரியத்தை நடத்தவில்லை என்பது பொதுமக்கள் தீர்ப்பாக இருக்கும். அதை மாற்ற அமைச்சர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் விரிவாகப் பேசினார்கள். மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சில உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு டி.டி.சி.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

—வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் போதுதான் கிடைக்கிறது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம் எப்படி நடக்கிறது? ஏழு லட்சம் மக்கள் பிரதிநிதியான எம்.பி.க்கள், எம்.எல்.ஏக்கள் கொண்ட கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கக் கூடியவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அங்கே உட்கார வைத்து அவர் 'சிட்டவுன்' என்று சொன்னால் உட்கார வேண்டும். அவர்கள் ட்யூட்டர் பண்ணுகிறார்கள்.—

He may be an I.A.S. Officer. But we are the representatives of 7 lakh people, or 1 lakh People.

ஐ.ஏ.எஸ். படித்த அதிகாரி யார்? பி.ஏ. படித்துவிட்டு ஐ.ஏ.எஸ். படித்துவிட்டு வருகிறார்—

“He asks us to sit down”

இது என்ன ஜனநாயகம்? ஐ.ஏ.எஸ். ஜனநாயகமா? மக்கள் ஜனநாயகமா? அவர் நம்மைப் பார்த்து 'சிட்டவுன்' என்று சொன்னவுடன் உட்கார்ந்து விடவேண்டும்.

இவர்களைப் போல் ஆயிரம் பேர்களுக்கு, ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு கிளாசில் உட்காரவைத்து மசு பண்ணியவன் நான். கோபம் வருகிறது என்றால் அதுதான் காரணம். கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் கிளாஸ் ரூமில் நடத்திப் பழக்கம். சில சமயங்களிலே கிளாஸ் நான் நடத்துகிறபோது சிட்டவுன் என்று சொல்வேன். சத்தம் போட்டார்கள் என்றால் திட்டவேன், என்னிடம் திட்டு வாங்கியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு பெரிய உத்தியோகத்திலே இருக்கிறார்கள். யார் என்னிடம் திட்டு வாங்கினார்களோ அவர்கள் நல்ல நிலையிலே இருக்கிறார்கள் இன்றைக்கு. அவர்களை நான் சொன்ன நிலைமை போக, நான் அவர்கள் சொல்லிக் கேட்கிற நிலையில் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னால் என்ன நிலைமை.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது தான் எங்களுக்கு விஷயம் புரிகிறது, இனிமேல் இவரை பேனல் ஆப் சேர்மன் ஆகப் போட்டுவிடுவது நல்லதாக இருக்கும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஐயோ, அது மிக ஆபத்தான இடம். ஆகவே அந்த முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு போய்வந்தார்கள். அதைத்தான் திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு தனி செக்ரடேரியட் வேண்டும், போன் ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள், நாங்கள் ஒரு டூர் போனால் 300, 400-க்கு மேல் பெட்டிஷன்கள் வருகின்றன. டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்ட்ரிக்கு, பைனான்ஸ் மினிஸ்ட்ரிக்கு, ரெவின்யூ மினிஸ்ட்ரிக்கு, ஹிந்து ரிஸிஜியஸ் மினிஸ்ட்ரிக்கு மற்ற மினிஸ்ட்ரிகளுக்கும் அத்தனைக்கும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 11]

சேர்த்து ஒரு பெட்டிஷனிலே எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து ஒவ்வொரு மினிஸ்டரிக்கும் அனுப்ப வேண்டும். நிர்வாகத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். எல்லாவற்றையும் சார்ட்அவுப் பண்ணியாகவேண்டும், எங்களுக்கு எப்படி முடியும்? எங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குக் கூட 100 ரூபாய் பால் பண்ணுகிற அதிகாரம் இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதாவது என்றால் ஐயோ அப்பா ப்ளீஸ் என்று கேட்க வேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் கோர்ட்டிற்குப் போனால் ப்ளீஸ் மை லார்ட் என்றும் இங்கே வந்தால்

The Hon'ble Minister may be pleased

என்றும் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் சொல்கிறவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், இந்தக் காரியம் நீங்கள் மனது வைத்தால் முடியும் என்று சொல்கிறார்கள், அதற்கு நாங்கள் இல்லேப்பா முடியாது என்று சொல்கிறோம், ஆனால் அவர்கள் நீங்கள் மனது வைத்தால் முடியும் என்று சொல்கிறார்கள், இல்லையென்றால் நீங்கள் நாங்கள் இல்லாமல் தான் பெரிய எம்.எல்.ஏ.வாக வந்துவிட்டீர்களோ என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே எங்களுக்கு ஒரு செக்ரடரியேட் வேண்டும். போன் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஒரு பி.ஏ. அல்லது ஒரு ஸ்டெனோ அல்லது டைப்பிஸ்ட் ஏதாவது ஒரு ஆள் இருந்து உதவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் நாங்கள் தொகுதியினுடைய வேலைகளைச் செய்யமுடியும். ஏனென்றால் பீஸிபிளிட்டி, பாஸிபிளிட்டி, நைசிபிளிட்டி, டெக்னிக்காலிட்டிஸ் என்ற முறையிலே நாம் எதையாவது போய்க் கேட்டவுடனே அட்டா உடனே

This is not feasible

என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நாங்கள் போய் ஊரையெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து போய்க் கேட்டால்

Technically it is not feasible

என்று ரிப்பளை வந்துவிடும். என்ன டெக்னிக்காலிட்டிஸ் என்று நமக்கும் தெரிவதில்லை, அவர்களுக்கும் தெரிவதில்லை. நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்னடா உன்னைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய் என்று கேட்கலாம், அதற்கு வேறு மானியம் இருக்கிறது அப்போது பேசிக் கொள்ளலாம். அமைச்சர்களோடு தொடர்புகொள்ளக்கூடிய சாத்தியம் எங்களுக்கு வேண்டும். அதைத்தான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் டூர் போகும்போது நீங்கள் அமைச்சர், நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மிகச் சிறப்பான ஒரு தலைவர், ஒப்புக்கொள்கிறேன், அவர் ஒரு காலத்திலே எங்களுக்கே கூட தலைவராக இருந்தார், இன்றைக்கும் தலைவர், இன்றைக்கு அவர் வருவாய்த் துறை அமைச்சர், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் என்றால் எனக்கும் தான் அமைச்சர். நான் ஒரு லட்சம் மக்களுடைய

1979 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பிரதிநிதி அல்லவா, அவர் ஏலகிரிமலையிலே வந்து தங்கியிருக்கிறார், அப்போது வாணியம்பாடியிலேயிருந்து ஒரு போன் வருகிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றத் தொகுதி அமைப்பாளர் இருக்கிறாரா என்று பி.டி.ஓ.வை கேட்கிறார், அவர் சொல்லுகிறார் அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை, வாணியம்பாடி தொகுதி எம்.எல்.ஏ. இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். உடனே அவர், அவர் தான் வேண்டும் இல்லையென்றால் வேண்டாமென்று சொல்லிப்போனை கீழே வைத்துவிடுகிறார். மக்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் வேண்டாம் என்று சொன்னால் கட்சியும் ஆட்சியும் ஒன்று என்ற நிலை இருக்குமானால் இதைப் போல ஒரு பாசிஸம் உலகத்திலே வேறு இருக்கமுடியாது. நான் அதிகாரிகளை எச்சரிக்கிறேன். அதிகாரிகள் என்பவர்கள் இப்பக்கமும் இல்லை, அப்பக்கமும் இல்லை. அவர்கள் அரசின் அங்கத்தினுடைய உறுப்பினர்கள், ஆட்சிக்கு வருவார்கள், போவார்கள் மைனாரிட்டி கட்சி உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம், ஆட்சிக்கு வரமுடியும் என்று நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமுடியாது என்னால், நான்கூட ஒரு காலத்திலே ஆட்சிக்கு வரலாம்.

By taking sides against the Rules and establish conventions the officialdom work and have leniencies towards the administration, i.e. the Executives then it will be disastrous to them.

[பிற்பகல் 1-00]

அதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தாசில்தார் என்னை இப்படிச் சொன்னார். என்ன அநியாயம்? நீங்கள் போகிற பபணத்திட்டத்தை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடாதா? எங்கள் தொகுதியிலே நடக்கும் காரியங்களுக்கு எங்களைக் கேட்காமல் போவதா? மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் திருமதி சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன் அவர்கள் இங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு இன்னிடேஷன் கொடுக்கும் முறையிலே இப்படி இருக்கிறது. அதிலே பார்த்தால் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அது கண்ணிலே தெரியவில்லையோ? போன வருஷமும் இல்லை, இந்த வருஷமும் இல்லை. கைத்தறியைப்பற்றி நாங்கள் பேசக்கூடாதோ? யார், எந்த அதிகாரி இப்படி உங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வது? முக்கியமான பணியாற்றும் என்னைப் போன்றவர்கள் கூட கண்ணிலே தெரியாவிட்டால் நிச்சயமாகக் கண்தெரியாது. அதை நீங்கள் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி பாரபட்சமான முறையிலே நடந்துகொள்வது எங்களுக்கு மத்த வேதனையைத் தருகிறது. அமைச்சர்கள் அமைதியாகவும், தெளிவாகவும், ஆர அமர சிந்திக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினரால் கொஞ்சம் குடு ஏற்பட்டாலும் அதை, நிலத்தைப்போல, பூமாதேவியைப்போல இருந்து பொறுமையாக இருக்கவேண்டும். "பொறுத்தார் பூமியாள்வார்" என்று நம்முடைய சான்றோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 11]

ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்ற இளைஞர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சினத்தைக் கிளப்பினாலும் நீங்கள் கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைச் சொல்லி, பாரபட்சமற்ற முறையிலே நடந்து கொள்ளவேண்டும். நிர்வாகம் செம்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் உணர்ச்சியோடும், உருக்கமாகவும், அதேநேரத்திலே பொறுமையைக் கடைபிடித்தும் ஆற்றிய உரையில் அமைச்சர்களின் மீது அன்புகொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிடுகிறபொழுது, உதாரணத்திற்காக ஒரு அமைச்சரின் பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதி,

**எப்படிச் சாப்பிடுகிறார், எப்படிக் காலை ஒட்டுகிறார் எப்படிச் செலவு செய்கிறார், எப்படிக் கல்யாணம் செய்கிறார் என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசினார்கள். **எப்படிச் சாப்பிடுகிறார், எப்படி காலை ஒட்டுகிறார் என்பதெல்லாம் அமைச்சர் ஆவதற்கு முன்பே தெரியும், பிறகும் தெரியும். அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் நல்லெண்ணத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர் கண்ணிலே ** பட்டுக்கொண்டு நுந்தார். அவர் ** பார்த்து பேசிக்கொண்டிருந்தார், அதனால் ** பெயரை உச்சரித்தார். சபை நடவடிக்கைகளை அப்படியே உண்மை மாறாமல் வெளியிடுகின்ற சில பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் தலைப்பிலே போட்டு, அமைச்சர் ** எப்படிக் கல்யாணம் செய்தார், எப்படி சேலை வாங்கினார், எப்படிச் சாப்பிடுகிறார் என்று தலைப்பைப்போட்டு விட்டு, லத்தீப் அவர்களின் எண்ணத்திற்கே மாசு கற்பிக்கும் முறையிலே வெளியிடுவார்கள். ஆகவே, அந்தப் பெயரை விட்டு விட்டு அமைச்சர் என்று மட்டும் பேசியதாக இருக்கலாமா என்று பரிசீலிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் மீது எந்தவிதமான களங்கமும் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நான் நல்லெண்ணத்தோடு சொன்னேன். அமைச்சர் மீது எந்தக் களங்கமும் இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். போதுமா?

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: அதை எடுத்துவிட்டால் பரவாயில்லை.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்; மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுது மாண்புமிகு** என்று துவக்கினார்கள். அதை ஒரு அமைச்சர் என்று தொடங்கி, இருக்கட்டும். அமைச்சர்** என்று சொன்னதைப் பத்திரிக்கைக் குறிப்பிலேயிருந்தும், அவைக்குறிப்பிலேயிருந்தும் நீக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நான் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர், என்னுடைய மரியாதைக்குரிய லத்தீப் அவர்கள் மிக நல்லமுறையிலே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, ஒன்றை, இங்கே என்னுடைய மனதைத் தொடும் வகையிலே சொன்னார்கள். என்னிடத்திலே யாராவது உட்காரச் சொன்னால் கோபம் வந்துவிடும் என்று சொன்னதை உள்ளபடியே நான் இன்றைக்கு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான்கூட எதிர்பாராத நேரத்திலே அவருடைய பேச்சிலே குறுக்கிட்ட நேரத்திலே கோபமாக உங்களுக்குத் தெரியாது உட்காருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நானும் தெரியாத தனமாக அவருடைய பேச்சிலே குறுக்கிட்டுவிட்டேன்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் எந்த அர்த்தத்தோடும் சொல்லவில்லை. தவறான குறுக்கீடாகத் தோன்றினால்தான் கோபம் வருமே தவிர, நியாயமான நல்ல குறுக்கீடுகளை வரவேற்கிறேன், அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நான் அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் நல்ல குறுக்கீடுகளை வரவேற்பதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் எங்களுக்கு என்ன பயம் என்றால் அவருடைய முகத்தைப் பார்க்கிற நேரத்திலே பயமாக இருக்கிறது - கோபத்தோடு இருக்கிறாரே என்று. ஆனால் அவர் வெளியே பேசுகிறபோது நன்றாக சிரித்துக் கொண்டு தான் பேசுகிறார். அவர் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். இங்கே பெரிய கொலை நடந்துவிட்டது, படுகொலை நடந்து விட்டது, சவ ஊர்வலம் நடக்கிறது என்று சொல்லிப்பேசினார்கள். அவர் எந்தக் கொலையைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 7-ம் தேதி நடந்துபோன கொலையை பற்றிச் சொன்னாரா, அல்லது ஆசைத்தம்பி இறந்துவிட்டதைப் பற்றி குறிப்பிட்டாரா எதைக் கொலை நடந்துவிட்டது, ரத்தம் கொட்டிவிட்டது, படுகொலை நடந்து விட்டது, சவ ஊர்வலம் நடைபெறுகிறது என்றெல்லாம் வேகத்தோடு ஆவேசத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள் என்று புரியவில்லை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதர்] [1979 ஏப்ரல் 11]

நண்பர் லத்தீப் போன்ற மிகுந்த அனுபவம் உள்ள நல்ல திறமையான உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, இன்றைக்கு இந்த அவையிலே, நாம் எல்லாம் தேர்தலிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறோம். 25 பேர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சி என்று அவர்களை அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் 28 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சியைத் தவிர ஏற்கனவே அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி அந்தஸ்தை இழந்துவிட்டதாக நினைப்பதற்கு இடமில்லை என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு கார் இருக்கலாம். 28 பேர்கள் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கார் இல்லாமல் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வசதிகள் செய்து தரலாம். ஆனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சி அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சிதான்.

அவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள், கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் என்று சொல்கிற நேரத்திலே, மாண்புமிகு நமது அருமை அண்ணன் லத்தீப் அவர்கள், ஒரு முறை நம்மையெல்லாம் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற இளைஞர்கள் என்று சொன்னார்கள், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற இளைஞர்கள் பொறுமையோடு இருந்தார்கள், அமைதியாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களை யார் இளைஞர் என்று சொல்வது, அவர் சொன்னாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து நிலைமையை மாற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இளைஞர் என்பதை நான் மறுத்துப் பேசவில்லை. என்னை இளைஞராக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்னதான் நியாயமாக இருந்தாலும் ஒரு பொய்யை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

(அவையில் சிரிப்பு)

திரு. எஸ். ஆர். இராதர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இளைஞராகத்தான் இருக்கிறேன். நீங்கள் தயவு செய்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று உங்களை நான் இந்த அவையின் பேரவைத் துணைத் தலைவர் என்ற முறையில்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதர்]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் எங்களுக்கு யோசனை சொன்னதை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் ஓர் ஆண்டிற்கு முன் பேசும் போது மிகுந்த உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசினார். 25, 26 வயதான ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பொறுமையோடு இருக்கிறார்கள் என்று பேசினார். இன்றைக்கு வேறு விதமாக பேசலாம். ஆனால் நாங்கள் நிச்சயமாக எந்த மாற்றத்திற்கும் ஆளாகாமல், நாங்கள் இளைஞர்களாக இருந்தாலும் உறுதியை விட்டுவிடாமல், அடக்கத்தோடு, வினயத்தோடு, பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதற்கு காரணம் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களை அந்த அளவுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை வணக்கத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த நேரத்திலே நாங்கள் எவ்வளவு உணர்ச்சியை அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை சொல்லியாக வேண்டும். வெளியே இருக்கிற மக்கள் அங்கே பேசுகிறார்கள், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்களே, உங்களுக்கு உணர்ச்சி கிடையாதா, உங்கள் ரத்தம் கொதிப்படையவில்லையா என்று வெளியே இருக்கிற மக்கள் எங்களை கேவலமாக பேசுகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களுக்கு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

நாங்கள் புரட்சித் தலைவருக்கு அடக்கமாக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால்தான் உணர்ச்சிகளை எல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு, பேச முடியாதவர்களாக, ஊமைகளாக, உணர்ச்சிகளை விட்டு விட்டு இன்றைக்கு இருக்கிறோமே தவிர நான் இன்னும் அவர்களுக்குச் சொல்வேன்—எதிர்க்கட்சி என்று சொல்கிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் என்னென்ன பழக்கங்கள் இருக்கிறதோ, அத்தனை பழக்கங்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் கட்சியில் ஆரம்பக் காலத்தில் இருந்து வளர்ந்தவர்கள், அந்தக் கட்சியில் எப்படி யெப்படி செய்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களை யெல்லாம் எப்படி வளர்த்தார்கள், அதற்குப் பின்னால் கலைஞர் எப்படி எங்களை ஆளாக்கினார் என்று அண்ணன் லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரியும். சில காரணங்களுக்காக வேறுபட்டு இருக்கிறோம், அடக்கத்தோடு இருக்கிறோம், அமைதியோடு இருக்கிறோம், அதனால் அன்றையதினம் பெருத்த அவமானம் வந்து விட்டது, கொலை விழுந்து விட்டது என்று சொன்னால், 7-ம் தேதி நடந்து கொண்டே தான், திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்ன கொலை என்பதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே நடைபெற்றதை நிச்சயமாக யாரும் வரவேற்கமாட்டார்கள். இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கிறது. அந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறார். அந்த வகையில் இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1979 ஏப்ரல் 11]

நிச்சயமாக எந்தக் குறைபாடும் இல்லாமல் சட்டபூர்வமாக மட்டுமல்ல, மக்களால் பாராட்டப்படுகிற அளவிற்கு இன்றையதினம் சட்டமன்றம் நறைபெறுகிறது என்பதை நாம் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எங்களைப் பார்த்து, உட்கார் என்று சொல்கிறார், மாவட்ட ஆட்சி மன்றக்குழு கூட்டத்தில் என்று சொன்னார்கள். உட்கார் என்று சொல்வது, உள்ளபடியே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பார்த்து, அதுவும் திரு. லத்தீப் போன்று மிகப் பெருமை பெற்று இருக்கிற உறுப்பினரைப் பார்த்துச் சொல்வது நிச்சயமாக சரியான ஒன்று அல்ல. ஏதோ மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் மாவட்ட ஆட்சிக் குழுவிற்கு தலைமை தாங்கி காரியங்களை ஆற்றவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலே ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்பது அல்ல.

சில விவரங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாக இருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகப் பேசுகிறோம் என்பதில் நான் நிச்சயமாக மாறுபட்டவன் அல்ல. ஆனால் மாவட்ட ஆட்சிமன்றக் குழுவைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலே அங்கே எந்தக் தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும், அது எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது ஒரு கேள்வி. மாவட்ட ஆட்சிமன்றக் குழுவில் சில சடங்குகளைப் போல நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைவராக உட்காருகிறார். என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்வேன். நான் புதிதாக அந்தக் குழுவிற்குப் போனவர். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரே நாளிலேயே அந்தக் குழு கூட்டத்தில் அவருடைய தொகுதிக்கு வேண்டிய எல்லா தீர்மானங்களையும் ஒரே நேரத்தில் நிறைவேற்றிவிட்டார். நான் சந்தோஷப்பட்டேன். அதே நேரத்தில் இவ்வளவு தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் நமக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்குமோ என்ற உணர்வும் இருந்தது. கடைசியில் பார்த்தால், இப்படி அங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட அத்தனை தீர்மானங்களும் எங்கே போயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த வகையில் அதிகாரம் இல்லாமல், ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டுவது என்பதால், எங்களுக்கு இருக்கும் ஒரே லாபம் பயணப்படி கிடைப்பதைத் தவிர நிச்சயமாக வேறு எந்தப் பலனும் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்ற மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அதற்கு வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் ஆண்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது தான், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்ற பின்னாலே தான், மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. இதுவரை

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

யில் மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படவில்லை. ஆனால், இன்று பிரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் பெரிய மாவட்டங்களாக இருக்கும் மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. இப்போது மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வைத்தது தான் சட்டம். அந்த நிலையை மாற்றி உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நடைபெற வேண்டிய பல்வேறு பணிகள் ரோடு போடுதல், தண்ணீர் வசதி போன்ற பணிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை கிடையாது. அதை பிரித்துக் கொடுத்து எல்லாம் சமமாக நடைபெற வேண்டும் என்ற வகையில் காரியம் ஆற்ற வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இன்றைக்கு எல்லா அதிகாரமும் படைத்தவர். குழு கூட்டத்தில் பார்த்தால்—நானே பார்க்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகள் சட்டமன்றத்தில் கூட வேகமாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் போகும் போது அவர்களுடைய வேகம் எல்லாம் பல நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் வேகம் தெரியவில்லை. நான் கூட கருதுவது உண்டு. நான் கூட நினைத்தது உண்டு. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அத்தகைய அதிகாரம் வைத்து இருக்கிறார் என்று நினைத்தேன். அந்த நிலைமையை மாற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் இருக்கும் பல்வேறு பணிகளை வேறு வகையில் பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிழக்கு தஞ்சை, மேற்கு தஞ்சை என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆட்சித் தலைவர் ஒருவர் தான். அதைத் கேட்டால் அபிவிருத்தி மாவட்டம் என்று பெயர் வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படி தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எல்லா மாவட்டங்களும் இரண்டாக இருக்கின்றன. அப்படி இரண்டாக இருக்கிற மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் இரண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை போடவில்லை என்றாலும் உள்ளாட்சிப் பணிகளைக் கவனித்து, ரோடு போடுவது போன்ற அத்தியாவசியப் பணிகளை உடனடியாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க இரண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அதிகாரம் பெறுகின்ற அளவுக்கு சில நிர்வாகங்களை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல அமைச்சர்களுடைய நிலைமைகளை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலும் அண்ணன் லத்தீப் அவர்கள் தெளிவாக, விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னதற்கு நாங்கள் கூட பாராட்ட வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் சொன்னால் அமைச்சர்களுக்காக ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பேசினார்கள் என்று பத்திரிகையிலே போடுவார்கள். அண்ணன் லத்தீப் போன்ற சிறந்த எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் சொன்னால், உள்ளபடியே அதைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 11]

அமைச்சர்கள் சம்பளத்திலேதான் குடும்பம் நடத்துகிறார்களா அல்லது வேறு எதிலாவதா என்று சொல்லி, அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். நான் அண்ணன் லத்தீப் அவர்களுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் கட்டுப்பாடு காரணமாக எல்லா அமைச்சர்களுமே வீட்டிலேயிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். எனக்குத் தெரியும். பல அமைச்சர்கள் ஏதோ பள்ளிக்கூடத்திலே பாடம் படிக்கும் மாணவர்களைப்போல வீட்டுக்கு வாராவாரம் அரிசி அனுப்பு, பருப்பு அனுப்பு, அது அனுப்பு, இது அனுப்பு என்று கேட்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அது இருக்கலாமா கூடாதா என்று எந்த நேரத்தில் எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் காலத்தையும் நேரத்தையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உரிய காலத்தில் அதைச் செய்வார்கள்.

இன்றைக்கு அமைச்சர்களின் வீடு என்று பார்த்தால், கிரீன் வேஸ் ரோட்டில் சில அமைச்சர்கள், அண்ணா நகரில் சில அமைச்சர்கள், வேறு சில இடங்களில் சில அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சாதாரண சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு அமைச்சர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கிரீன்வேஸ் ரோட்டிலிருந்து அண்ணா நகருக்குப் போக நாங்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். எங்களை அழைத்துச் செல்கிறவர்களிடம் டாக்கிக்கு பணத்தைக் கொடுக்கச் சொன்னால், அவர்கள் கொடுத்தாலும் கூட, எம்.எல்.ஏ. டாக்கிக்கு பணம் வாங்கினார் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட இம்மாதிரியான சூழ்நிலையின் காரணமாக பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

பூல்விக்குப் போய் பார்க்கிறோம். அது உருவாக்கப்பட்ட பூல்லி என்பதால் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் வரிசையாக ஒரே இடத்தில் வீடு இருக்கிறது. ஒரே நேரத்தில், அரைமணி நேரத்தில் 10, 15 அமைச்சர்களைப் பார்த்துவிடக் கூடிய வசதி இருக்கிறது. அதைப்போல தமிழ்நாட்டிலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை நல்லமுறையில் உருவாக்க வேண்டும். நிறைய இடம் இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு என்று ஒரே இடத்தில் மாளிகை கட்டினால், ஒரே இடத்தில் 15, 20 பேர்கள் இருக்கலாம் இப்போது அமைச்சர்களுக்கு செயலாளர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். எந்த செயலாளர் எங்கே இருக்கிறார் என்று நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பலர் இன்னும் எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலில்தான் தங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

கார்களுக்கு பெட்ரோல் என்று சொல்கிற நேரத்தில், பல அமைச்சர்களின் கார்களைப் பார்க்கிறேன். எல்லாக்கார்களிலும் 'இ'யிலேதான் நிற்கிறது; ஒருநாள் கூட 'எஃப்'ல் நிற்பதை நான் பார்த்ததில்லை; எல்லாம் 'இ'யில்தான் நின்று கொண்டிருக்கிறது. எனக்கே பயம். எங்கேயாவது வழியிலே நிற்கிறதோ, போகிறதோ என்ற பயம். அதை மாற்ற வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அதைப்பேரில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர். முதலமைச்சரைச் சொல்கிற நேரத்திலே, நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும், அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டில் என்னதான், யார்தான் எதைப் பேசினாலும் நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டு மக்கள் நம்ப மாட்டார்கள். ஆனால் அவரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் எப்படி இருக்கிறார், எப்படி இருப்பார் என்பதை தமிழ்நாட்டு மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் முடிவு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னால் லேசாக முதலமைச்சரைப்பற்றி பேசலாம் என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதுவரையில் ஏதாவது அமைச்சர்களைப் பற்றி பேசினார்களே தவிர, திடீரென்று முதலமைச்சரிடம் பேச மாட்டார்கள். இப்போது லேசாக முதலமைச்சரையும் தொட்டுப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சரைப் பொறுத்தவரை, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட மக்கள் அவைவரும் சொல்கிறார்கள், அரசியலிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு முதலமைச்சரை இதுவரை பார்த்ததில்லை என்று.

[பிற்பகல் 1-20]

நியாயமாக நேர்மையாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று இன்றைக்கு எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சியிலே பார்த்தால் வேண்டுமென்று சிலபேர் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் அதிகாரத்திலே தலையிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அண்ணன் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட இலேசாக அதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார். ஆனால் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே சொன்னார்கள் “என்ன நீங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறீர்கள், ஒரு எம்.எல்.ஏ. கூட அதிகாரிகளை ஒன்றும் கேட்க முடியவில்லையே, உங்களால் கேட்க முடியாது” என்றெல்லாம் அன்றைய தினம் மிக வேகமாக கேட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மிளேட்டை மாற்றி விட்டார்கள். ஆளும் கட்சி.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, பிளேட்டை மாற்றுகிற பாரம்பரியம் எனக்கில்லை. அன்றைக்கும் நான் முஸ்லீம் லீக், இன்றைக்கும் நான் முஸ்லீம் லீக். கட்சியி லுடைய முடிவுக்கு முழுமையாகக் கட்டுப்படுபவன் நான். இங்கே இருந்து அங்கே, அங்கே இருந்து இங்கே என்று தாவித் தரிந்து கொண்டிருப்பவன் நான் அல்ல. அப்படிப்பட்ட பாரம்பரி யத்திற்கு உரியவன் நானல்ல. இதனை திரு. ராதா போன்ற வர்கள் மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறார்கள்.....

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவ ரவர்களே, அண்ணன் லத்தீப் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். நான் அதை ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். அவருடைய

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 11]

பேச்சிலே சவுண்டு மாறி இருக்கிறதே தவிர சில விஷயங்களைப் பொறுத்தவரையில் கட்சியின் காரணமாக அவர் மாறி இருக்கிறார் என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். அவர் மாறவில்லை என்று தெரிந்ததால் மிக்க மகிழ்ச்சி. அவர் மனம் மாறாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கட்சி வேறு, நான் வேறல்ல, என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நானே தான் பொதுச் செயலாளர் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: அதனால் தானோ என்னவோ தாங்களேதான் உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் இருக்கிறீர்கள் போல் தெரிகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சர்வமும் ஏக மயம். அதாவது முழு முதல் தெய்வம். அதுபோல்தான் நானும் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(ஆரவாரம்.)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவரவர்களே, பிளேட் அப்படியே இருக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் சவுண்டு தான் கொஞ்சம் மாறி இருக்கிறது போல் தெரிகிறது. அவருடைய கட்சியிலே அவர்தான் எல்லாம் என்று சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு ஒரு உண்மை இன்றைக்குத் தான் தெரிந்தது. நான் வேறுவிதமாகக் கருதிக் கொண்டிருந்தேன். உண்மையைச் சொன்னதற்காக அவருக்கு நன்றி. அவருடைய கட்சியிலே எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பு பேசிய பேச்சு அத்தனையும் பதிவாகி இருக்கிறது. இப்போது கொஞ்சம் மாறுகிறது. என்னைப் போன்ற சாதாரண இளைஞர்களுக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

அடுத்து ஒன்றைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கோபித்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை. ஆளும் கட்சியிலே உள்ள நாங்கள் சொன்னால் எந்த அதிகாரியும் இந்த நாட்டிலே கேட்பதில்லை. எங்களுக்குப் பாதகமாக முற்படுகிறார்கள். முதலமைச்சரிடம் சொல்லி விடுவேன், பேசாமல் போகிறாயா என்ன, என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் யார் சொன்னால் நடக்கிறது என்ற உண்மையை இன்றைக்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும். இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சி தலைவராக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்கள் இங்கே இருந்தால் அவரை வைத்துக்கொண்டு சொல்ல வேண்டும் என்று கருதி இருந்தேன். அவ்வளவு அதிகாரிகளும் அதாவது அம். ஏ. எஸ். அதிகாரிகளும் இன்றைக்கு அவருடைய உத்தரவின்படி நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு யார் உத்தரவும்.....

1979 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞருடைய உத்தரவு என்று சொல்கிறார். அப்படி அல்ல. அவருடைய விருப்பம் என்று சொல்லுங்கள், வேண்டுமோ என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு விரும்புவது நியாயமாக இருந்தால் அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் உத்தரவு என்று சொல்லி இருக்கக்கூடாது. அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த அதிகாரிகள். அதைத்தான் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற உண்மை அது. ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறோம் என்பதுதான் எங்களுக்குப் பெயரே தவிர, ஒரு சாதாரண காரியத்தைக்கூட நாங்கள் சொல்லி அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு ஒரு உதாரணம் கூட்டுடையாது. ஆனால் இங்கே பேசுகின்ற பேச்சுக்களைப் பார்த்தால் ஆளும் கட்சியினர் தலையிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே இங்கே தலையிடுவதாக யாரும் சொல்ல முடியாது.

இங்கே நண்பர் அம்பிகாபதி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், எங்கள் ஊரில் ஜீப் கொடுக்கவில்லை என்று. அதேபோன்று அருமை நண்பர் திரு. சிவசாமி அவர்களும் ஜீப் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர். நான் ஜீப்பே பார்த்தது இல்லை.

ஒரு கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது, அதற்கு நான் வரத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். வாகனம் இருந்தால் தாருங்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு ஒரு பி.டி.ஓ., எம்.எல்.ஏ.க்கு என்ன ஜீப், என்று சொல்லிப்போய்விட்டார்.

திரு. சுத்தகுடி ச.சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நிலைமை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். சிவசாமி அவர்களுக்கு இருக்கலாம். அரசு ஆணையை மதிக்காத அந்த பி.டி.ஓ. மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் சண்முகம் அவர்கள் ஏன் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். சண்முகம் போன்றவர்கள் சொன்னால் நிச்சயமாக நடக்கிறது. ஆனால் எங்களைப் போன்றவர்கள் சொன்னால் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள்—முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமா, பேசாமல் இருக்கிறாயா என்று சொல்கிறார்கள்.

[1979 ஏப்ரல் 11]

திரு. கே. கந்தசாமி: ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பேசுகிற போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தலையிடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ரெப்ரசன்டேஷன், ரெகமென்டேஷன் செய்தால், அதைக்கூட நிர்வாகத் தலையீடு என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக போலீஸ் அதிகாரிகள். இதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக அறிவுரை அல்லது கட்டளை இட்டாக வேண்டும். நாங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள். அந்த மக்களுடைய குறைகளைச் சொல்வதற்காக சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகளை அணுகுகிறோம். அப்படி இருக்கிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் --உறுப்பினர் சண்முகம் அவர்கள் சொன்னால் நடக்கிறது என்றும், ராதா அவர்கள் சொன்னால் நடக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இது மிகுந்த வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு அதிகாரிகள் ஜனநாயக மரபை மதிக்கின்ற வகையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற உண்மையான, நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தெளிவாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தன் பதிலில் உரைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னால் நடக்கிறது, அவர்கள் சொன்னால் நடக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் எந்த அதிகாரியிடமும் சொல்வதே இல்லை. சில இடங்களில் சொல்வேன். எனக்கு அந்த அதிகாரி செய்யத் தவறினால், அவரை நான் கிளர்ச்சியின் மூலம் சந்திப்பேன். எந்த அதிகாரியிடமும் நான் செல்வதில்லை. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகாத ஒருவர் நான்தான் என்று இந்தக் கூட்டத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு எம்.எல்.ஏ. அல்லது ஒரு எம்.பி. அரசு அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், அங்குள்ள அதிகாரி எழுந்திருந்து அவரை வரவேற்க வேண்டும் என்று விதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எந்த முறையில் அமுல்படுத்தப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள்—அதிகாரி தலையீடு என்று சொல்கிறபோது எப்படி எல்லாம் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அண்ணன் கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவரைப் போன்றவர்கள் வாயைத் திறந்து விட்டால் காரியம் நடப்பது உண்மை. ஆனால் உண்மையைச் சொல்வதற்காக நான் சொல்கிறேன்—அவர்கள் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்குச் செல்வதாகவும், அங்கு காரியம்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நடப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு புரட்சி தலைவர் அவர்களுடைய அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தில் உச்சக் கட்டத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒரு நல்ல மரியாதை இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஜனநாயகம் இன்றைக்குச் செயல்படுகிறது. ஆனால் ஆளுங்கட்சியிலே நாங்கள் இருக்கிறோம். நாங்கள் எம். எல். ஏ.க்களாக இருக்கிறோம். சம்பளம் மட்டும் வாங்குகிறோம் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. நாங்களும் பொனால் அதிகாரிகள் கேட்க வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் சென்றால் தலையீடு என்று சொல்லி, எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்கு சில குறிப்புகளைத் தருகிறார்கள். நாங்கள் ஏதாவது பெயரை சொல்லி, எழுதிக்கொடுத்தாலும், அந்தத் தகவல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குப் போய் விடுகிறது. நம்முடைய புரட்சி தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்த முதல் அமைச்சர்களும் சாதிக்காத ஒரு சாதனையைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். அருகில் உள்ள மூன்று மாநில முதல் அமைச்சர்களைக் கூட்டி வைத்து மொழிப்பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், தமிழ்நாட்டில் யாரும் சாதிக்காத ஒரு பெரிய சாதனையைச் சாதித்திருக்கிறார்கள் என்று அத்தனை பேரும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து புகார் பிரிவு என்று ஒன்று இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அலுவலகத்தில் இருக்கும் அந்தப் புகார் பிரிவுக்கு ஒரு தபால் போனால் அச்சப் படுகிறார்கள். அப்படி பலபேர் அச்சப்படக்கூடிய நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இந்த உண்மை நிலையைப் பார்த்துப் போனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்தப் புகார் பிரிவுக்கு வந்த ஒரு கடிதத்தைக் காட்டுகிறார்.

[பிற்பகல் 1-30].

அதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படி நடைபெற்றது எனக்கு ஒரு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு சபையை இன்னும் ஐந்து நிமிட நேரத்திற்கு நீட்டிக்கிறேன். அதற்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அதிகமாக நேரமில்லையாததால் ஐந்து நிமிடத்திற்குள் சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும் சரி, மற்ற அமைச்சர்களும் சரி எவ்வளவு இடநெருக்கடியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். உறுப்பினர்களும் மிக நெருக்கடியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், ஒருவர் வெளியில் வர வேண்டுமென்றால் இன்னொருவரை இடித்துத் தள்ளிவிட்டுத்தான் வரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு இங்கு இட நெருக்கடியாக இருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்மையிலுள்ள மைசூரைப்பார்த்தால் அங்குள்ள சட்டமன்றக் கட்டிடம் எழில் மிக்க கட்டிடமாக காட்சியளிக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் முன்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1979 ஏப்ரல் 11]

னால் வைத்திருந்த இடத்திலேயே இன்னும் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு அமைச்சர் இன்னொரு அமைச்சரை தாண்டி தன் இருப்பிடத்திற்குப் போவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. உறுப்பினர்களும் அப்படித்தான், இரண்டு பேர், மூன்று பேர்களைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டி இருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இவை எல்லாம் தெரியாது என்று யாரும் எண்ணமாட்டார்கள். இந்த சிரமங்களை எல்லாம் மாற்றி, புரட்சித் தலைவரின் அரசு காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று எழில்மிக்க கட்டிடம் ஒன்று வந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று விடுதி வந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகள் வந்தன, என்று எண்ணக்கூடிய அளவில் இப்படிப்பட்ட நன்மைகளை எல்லாம் உருவாக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கவர்னரைப் பொறுத்தவரையில், மாநில ஆட்சித் தலைவர் என்கிற முறையில் அதைப்பற்றி விமர்சித்து பேசக் கூடாது என்றாலும் கவர்னர் என்ற மிகப் பெரிய தோற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு, தனியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அங்கே ஒரு தங்கும் விடுதியிருக்கிறது. அவர்கள் கையில்தான் இப்போது இருக்கிறது. என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். அந்த விடுதியை நம்முடைய அரசாங்கத்தின் நேரடி பொறுப்பில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டால், வெளிமாநிலத்திலிருந்து வருகின்றவர்களையும், வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வந்து தங்குவதற்கும் உரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். அதற்குரிய வகையில் அந்த விடுதியை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போலவே, இன்றைக்கு அதிகார தலையீடு என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இன்றை குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும் இளைஞர்கள், இந்த வேலைக்கு புதிதாக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் எங்கள் வேலைகளுக்காக அதிகாரிகளிடத்தில் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அதிகாரிகள் கூட தவறாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை பொறுத்த வரையிலும் எவ்வளவு அடக்கத்தோடு நேர்மையாக நடக்கவேண்டும் என்ற உள்ளத்தோடு இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உணரூவார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், எங்களைப்பார்த்து, அதிகார தலையீடு, அதிகார குறுக்கீடு என்றெல்லாம் அடிக்கடி சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கோபம் வந்து அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிடுவார்கள் என்று திட்டமிட்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்—அதிலும் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவருக்கே உரிய திறமையை பயன்படுத்தி, தலையீடு, தலையீடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் வட்டச் செயலாளராக இருந்த எனக்கு அப்போது எப்படியெல்லாம் நடக்கும், மந்திரிகள் என்றால் எப்படியெல்லாம் இருப்பார்கள், எவ்வளவு செலவு செய்

1979 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

வார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்போது அமைச்சர்களிடம் ஒரு சிபாரிசு என்று போனால், ட்ரங்க்கால்-க்கு காசு கேட்கிறார்கள். ஆனால் அப்போதெல்லாம், ராஜபார்ட் ரங்கதுரை காலத்தில் எல்லாம் ட்ரங்க் காலில் எப்படியெல்லாம் பேசுவார்கள் என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நீதி என்றைக்கும் நிற்கும். புரட்சித் தலைவரின் நீதியிருக்கும் என்று எல்லாம் லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி என்றைக்கு ஏற்பட்டதோ அன்றைக்கே அநீதிகளை அழிந்துவிட்டது. நீதியும், நேர்மையும் தான் நிலைக்கும், அநீதிக்கு இடம் கிடையாது. அந்த அநீதி வரக்கூடாது என்பதில் எங்களைப் போன்றவர்கள் நீதிக்காக உறுதியோடு இருப்போம், லத்தீப் போன்றவர்கள் கட்சியின் சார்பில் ஒத்துழைக்க முடியாவிட்டாலும்கூட, நீதிக்காக, நீதியின் பக்கம் இருக்கின்ற இந்த அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்றைக்கும் இந்த அரசு நீதிக்காகவும் நேர்மைக்காகவும் பாடுபடும். எங்களைப் போன்றவர்கள் அதற்குப் பாதகமாக தவறாக நடக்க மாட்டோம். எங்கள் புரட்சித் தலைவர் எங்களை தவறாக நடக்க விடமாட்டார் என்பதையும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : கட்சியின் தீர்மானம் எப்படியிருந்தாலும், லத்தீப் எப்படி நடக்கவேண்டும் என்று நண்பர் ராதா அவர்கள் சொன்னார்கள். கட்சியின் தீர்மானத்திற்கு எதிராக நடக்கவேண்டும் என்று எனக்கு உபதேசிக்கிறாரா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ராதா அவர்கள் கட்சியைக் காட்டிக் கொடுக்கும்படி கூறவில்லை. கட்சியின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தாலும் மனித உணர்வோடு, நீதியோடு நடப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவ்வளவுதான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : கட்சியைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்காக மிக்க நன்றி.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அருமை நண்பர் ராதா அவர்கள் இங்கே பேசும்போது எதிர்க்கட்சிகள்தான் அதிகாரிகளை ஆட்டிப்படைப்பது மாதிரியும், ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் முதல் அமைச்சருக்குக் கட்டுப்பட்டு அவ்வளவு பேரும் அடங்கி நடப்பது மாதிரியும் சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ் துறையிலும் சரி, தொழிலாளர் துறையிலும் சரி, ஆளுங்கட்சிக்காரர்களின் தலையீடுகள்—குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு விருகம்பாக்கம் போலீஸ் நிலையத்தில் நடந்த சில காரியங்கள், சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பிரச்சினை எங்கோ செல்கிறது. அதற்காக காவல்துறை மானியத்தில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பேசலாம், கேள்வி கேட்கலாம், ஆதாரத்தோடு சொல்லுங்கள் என்று அறைகூவல் விடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் தொடரும். பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று 16-4-1979 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவுக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-37 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(9) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

137. 1962ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி உறுப்பினர் தேர்தல் நடத்தலுக்கு விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்த ஊர்வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையின் 31-1-1979ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 163ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (1919ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 348 (டி) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS